

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

τοῖς χήμασιν εἰς μέγα κενόν, ἅπερ * ἀθρειωθέν- 67
 τα, μίαν ἀπεργάζεσθαι δίνῳ κατ' ἡν περσο-
 κρούοντα, καὶ παντοδαπῶς κυκλούμενα δξα-
 κλίνεσθαι χωρὶς τὰ ὅμοια, περὶ τὰ ὅμοια, ἰ-
 σορρόπων δὲ δὴ τὸ πλῆθος μηκέτι διωαμένων
 ᾧ ἐφέρεσθαι, τὰ μὲν λεπτὰ χωρεῖν εἰς τὸ ἔξω
 κενόν, ὡς περ δξατόμενα, τὰ δὲ λοιπὰ, συμ-
 μύειν καὶ ᾧ ἐμπλεκόμενα, συγκαταξέχην ἄλ-
 ληλα, καὶ ποιεῖν περὶ τὸν τί σύστημα σφαιρει-
 δές, τὸ δὲ οἷον ὑμένα ὑφίστασθαι, ᾧ ἐξέρχοντα
 ἐν ἑαυτῇ παντοῖα σώματα, ὧν καὶ τὴν τὴν μέ-
 σου ἀντέρεισιν ᾧ ἐκδινομένων, λεπτόν γινέσθαι
 τὸν πέριξ ὑμένα συρρέοντων αἰεὶ ἡν συνεχῶν
 κατ' ὅππῃ αὖσιν τῆς δίνης, καὶ οὕτω γινέσθαι τὴν
 γλῶσσοι συμμύοντων τ' ἐκχέντων ὅππῃ τὸ μέσον αὖ-
 τὸν τὴν πάλιν τὸν ᾧ ἐξέρχοντα οἷον ὑμένα αὖξενος,
 κατὰ τὴν ὅππῃ ἐκχέντων ἡν ἔξωθεν σωμάτων,
 δίνῃ τὴν φερόμενον αὖτὸν, ὧν ἂν ὅππῃ αὖσιν, ταῦ-
 τα ὅππῃ αὖσιν. Τούτων δέπῃ συμμπλεκόμενα,
 ποιεῖν σύστημα, τὸ μὲν περὶ τὸν, καὶ συρρεῖν καὶ
 * ἀπὸ τῶν, ξηραίνονται δὲ καὶ ᾧ ἐκφύονται 68
 συὲ τῇ τῇ ὅλου δίνῃ, εἴτ' ἐκφυροῦντα, τὴν
 ἡν ἄστρον ἀποτελέσται φύσιν, εἶναι δὲ τὸν τῇ ἡ-
 λίου κύκλον ἔξωτατον, τὸν δὲ τῆς σελεύης,
 περσογρότον. ἡν ἄλλων μεταξὺ τούτων ὄν-
 των καὶ πάντα μὲν τὰ ἄστρον περὶ τῆς δὴ τὸ τα-
 χὺς τῆς φορέας, τὸν δὲ ἡλίου καὶ ᾧ τῇ ἄστρον
 ἐκφυ-

ψέγη, εἰ γὰρ καὶ λόγῳ τὸ καθήκον ἀναίρει, τοῖς
 γουὺ ἔργοις αὐτὸ πθεῖ, καὶ ὁ ἀκεσίλαος οὐ κο-
 λακδύομαι σπὶ περὶ ὃν ὁ κλεάνθης. ναὶ κολα-
 κδύω φησί. φάμενος ἄλλα μὲν λέγειν, ἔπειτα δὲ
 ποιεῖν. ἐροῦντος τινὸς πῖ ὑποθήσεται τὰ ὑφ',
 6, ἔφη. * τὸ ἐκ τῆς ἡλέκτρας, σίγα σίγα λούκων
 ἵχνος σωσίθεον τὸν ποιητὴν ὑβρίσαντα αὐτὸν καὶ
 μετανοήσαντα, περσέηκατο, εἰπὼν ἄτοπον εἶ-
 ναι τὸν μὲν δίνουσον καὶ τὸν ἡρακλέα φλυαρου-
 μένοις ὑπὸ τῆς ποιητῆς μὴ ὀργίζεσθαι, αὐτὸν δ'
 ὅτι τῇ τυχεύσει βλασφημία διαχειραίνεν.

Λ

Λούκιωπος ὁ ἐλεάτης ἔλεγεν ἄπειρα εἶναι τὰ Λούκιπ-
 πᾶντα, καὶ εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν, τό, τε πᾶν πορ.
 εἶναι κενὸν καὶ πλήρες σωμάτων, τοῖς τε κόσμους
 γίνεσθαι, σωμάτων εἰς τὸ κενὸν ἐμπίπτοντων, καὶ
 ἀλλήλοις περιπλεκομένων ἕκτε δ' κινήσεως κα-
 τὰ αὐξήσιν αὐτῶν γίνεσθαι τὴν τῆς ἀσέρον φύ-
 64 σιν. * φαίνεσθαι δὲ τὸν ἥλιον ἐν μείζονι κύκλῳ,
 65 περὶ τὴν σελήνην τὴν γῆν ὀχεῖσθαι περὶ τὸ μέ-
 σον δινουμένῳ, χῆμά τε αὐτῆς τυμπανοειδὲς εἶ-
 ναι περὶ τοῦ τε ἀτόμοις ἀρχαῖς ὑπεστήκατο, τὸ
 πᾶν ἄπειρον φησί, τοῦτου δ' ἐ, τὸ μὲν, πλήρες εἶ-
 ναι, τὸ δ' ἐ, κενόν. καὶ σοιχεῖα φησί * καίμοις τε κόσμους
 66 ἀπειροὺς εἶναι, καὶ * διαδύεας εἰς ταῦτα, γίνε-
 ας δ' ἐ τοῖς κόσμοις, οὕτως, φέρεας καὶ * ὑποτα- ἀποθνήσκον
 μὴν ἐκ τῆς ἀπειρου πολλὰ σώματα παντοῖα
 τοῖς

φιλοδημώ-
δης,

μετελθὼν ὡς αὖ θεοφράσου πρὸς αὐτοὺς, ἔλε-
γχε ὡς εἶεν θεοὶ τινες ἢ λείψανα τῶν ἐκ τοῦ χρυσῆ
γῆρους. καὶ γὰρ ἦσιν οὐ * φιλοδημῶδε, ἀλλ' οἷον
δίουυσόδωρόν ποτε τὸν αὐλητικῶ φασὶν εἰπεῖν
σεμνυνόμενον ὅτι τῶ μηδὲν τῶν περὶ αὐτῶν
τοῦ, μήτ' ὅτι ξιήρεις, μήτ' ὅτι κρήνης ἀκηκόεσθαι
καθάπερ ἰσμηνίου.

Κράντωρ

Κράντωρ ὁ σοφὸς, ἐθαύμαζε ὁμηροῦ καὶ
δριπίδην, λέγων ἐργάδες ξαρκῶς καὶ συμ-
παθῶς γράψαι, καὶ περιφέρει τὸν σίχρον τὸν
ἐκ τῆ βελλεροφόνου, ὅι μοι * π' ἴδῃται θητά 61
τοι πεπόνθαμεν. ἡ δὲ δεινὸς ὀνοματοποιῆσαι,
ποιητῆ γουῦ πινος * σκίφης μεσοῦς εἶναι τοῖς σί- 62
χρῳ εἶπε καὶ ταῖ θεοφράσου θέσεις, ὅς τινος γα-
γράφθαι.

Κλεάν-
θης.

Κλεάνθης ὁ μαθητὴς κερῆτιος Ἰσοῦτον γέ-
γονε φιλόπονος, ὡς καὶ δούτερος ἡρακλῆς περὶ
αγορεύειναι, μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν ξαφῆ, ταῖς μὲν
νύκτας, ἦν τλὴ ὕδωρ μισθοῦ, μεθιμέραν δὲ τοῖς
μαθήμασιν ἐχόλαζεν, ὅθεν ἐπωνομάσθη φρε-
άντης. οὗτος τὸ ὑπὸ τῆ κόπυ αὐτῆ συναχθὲν
κέρμα εἰς μέσον ποτὲ ἀγαγὼν τῶν γνωρίμων,
ἔφη, κλεάνθης μὲν, καὶ ἄλλον κλεάνθην διώατ'
ἀν' ἔξφειν εἰ βέλοιστο, οἱ δὲ ἔχοντες ὅθεν ἔξφον),
παρ' ἑτέρων ὀπιζητοῦσι τὰ ὀπιτήδεια, καίπερ
ἀνδρῶν φιλοσοφούντες ἐπὶ πόντος πινὸς ἀρκεσί-
λαον μὴ ποιεῖν τὰ δέοντα, παῦσαι ἔφη καὶ μὴ
ψέγε

τὴ καὶ μοιχούσῃ καὶ ἱερουλήσειν ἐν καιρῷ,
μηδὲν γὰρ τούτων φύσιν αἰχρὸν εἶναι τῆς ἐπ' αὐ-
τοῖς δόξης αἰεθμένης, ἢ συγκέταται ἕνεκα τῆς τῆς
ἀφρογῶν συμφορῆς, οὗτος ἐκινδυνύουσι ποτε εἰς
ἄρειον πάρον ἀχθῆναι, εἰ μὴ Δημήτριος ὁ φαλη-
ροῦς αὐτὸν ἐρρύσατο, οἱ δ' ἐ, φασὶ καὶ κώνειον αὐ-
τὸν πειν καταδικαδέναι.

Θεόδωρος ἄλλος σάμιος συνεβούλευσεν ἄν- Θεόδω-
θεακας ὑποτεθῆναι τοῖς θεμελίοις τῆς ἐν ἐφέσῳ εἰς.
ναοῦ. καὶ θυγρού γὰρ ὄντος, ἔφη τῆς τόπου, τοῦς
ἀνθεακας τὸ ξυλῶδες ὑποβαλόντας, αὐτὸ τὸ
σερεδὸν ἀπαθῆς ἔχειν ὕδατι.

Θεόφραστος, λέγει) εἰς τὴν θεοφράστου δ' α- Θεόφρα-
βιβλίῳ φοιτᾷν μαθητὰς πρὸς διχιλίους. σος.

I

Ἰππαστος ὁ μετὰ ποντίνος ἔλεγε χρόνον ὡς ἰ- Ἰππα-
σμένον εἶναι τῆς τῆς κόσμου μεταβολῆς, καὶ πε- σος.
περασμένον εἶναι τὸ πᾶν καὶ ἀφκίνητον.

K

Καρνιάδου λίβυος φιλοσόφου τελευτήσαν· Καρνιά-
τος, ἢ σελλυνή ἐξέλιπε, καὶ ὁ ἥλιος ἀμυδρὸς ἐ-
δήσ. γήυετο.

59 Κράτης καὶ πολέμωι οὕτως* ἐφιλήτην ἀλ- Κράτης.
λήλῳ, ὥς τε καὶ ζῶντε, οὐ μόνον τῆς αὐτῶν ἡσιν
ὀπτηδουμάκων, ἀλλὰ καὶ μέχρι χερδὸν ἀνα-
60 πνοῆς* ἔξω μοιῶν τῶν ἀλλήλων, καὶ θανόντε, τῆς
αὐτῆς ταφῆς κοινωθήτω. ἐνθεν καὶ ἀρκεσίλαος
μετελ-

- „ οὐχ ὑμῖν ἐπόνου, τοῖς δέ μ' ὀπισσάμενοις. εἰς ἑ-
 „ μοι ἀνθρώπος, ξισυύριοι, οἱ δὲ ἀνὰ εἰθμοί,
 „ οὐδεῖς. ταῦτ' αὐδᾷ καὶ ᾠδᾷ περσεφόνῃ.
 „ ἄλλο. μὴ ταχύς ἡρακλείδου ἰὼ ὀμφα-
 „ λὸν εἴλῃε βίβλον, τῷ ἐφεσίῳ, μάλα τοι δύσβα-
 „ πτος * ἀταρπιτὸς ὄρφνη. καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμ-
 „ πετον, ἡ δὲ σε μύσης εἰσαγάγῃ, * φαεινοῦ λαμ- 55
 „ πρύτερον ἡελίος· λαμπρὸς δὲ ἐν τοῖς συγγραμ-
 „ μασι καὶ σαφής, ὥστε καὶ τὸν * νωθρέστατον ῥα- 56
 „ δίως γινῶναι, καὶ διάρμα ψυχῆς λαβεῖν, ἥτε
 „ βραχύτης καὶ τὸ βάρος τῆς ἐρμηνείας, ἀσύγ-
 „ κριτον.

⊙

Θεόδω-
ρος.

Θεόδωρος ὁ κληθεὶς * ἄθεος εἶτα θεὸς παν- 57
 τὰ πασιν ἀνῆρει τὰς ᾠδὰς θεῶν δόξας. τέλος δὲ
 ὑπελάμβανε χαρὰν καὶ λύπην, τὴν μὲν, ὅτι
 φρονήσῃ, τὴν δὲ, ὅτι ἀφροσύνη, ἀγαθὰ δὲ
 φρόνησιν καὶ δικαιοσύνην, κακὰ δὲ, τὰς ἐναν-
 τίας ἔξῃς, μέσα δὲ ἡδονὴν καὶ πόνον. ἀνῆρει δὲ
 καὶ φιλίαν, ὅτι τὸ μῆτε ἐν ἀφροσύνῃ αὐτῷ εἶναι,
 μῆτε ἐν σοφοῖς, τῆς μὲν γὰρ χρείας ἀναρεθεί-
 σης, καὶ τὴν φιλίαν ἐκ ποδῶν εἶναι. τοὺς δὲ σο-
 φούς αὐταρχεῖς ὑπάρχοντας, μὴ δεῖσθαι φίλων,
 ἔλεγε δὲ καὶ δόλορον εἶναι, τὸν ἀπουδαῖον * ὑπε- 58
 ξαγαγεῖν ὑπὸ τῆς παρτίδος ἑαυτὸν, οὐ γὰρ ἀπο-
 βάλλῃ τὴν φρόνησιν ἐνεκα τῆς τῶν ἀφρόνων ὠ-
 φελείας. εἶναι τε παρτίδα τὸν κόσμον, καὶ κλέψῃ
 τὴν καὶ

ὄψιν, οὐ δηλοῖ, εἶναι μὲν τοῖς ἐν αὐτῷ σκάφας ἐ-
 πιτραμμένας κατὰ κοῖλον ὁρὸς ἡμαῖς, ἐν αἷς
 ἀθροίζομενάς τας λαμπεράς ἀναδυμιάσας,
 ὑποτελεῖν φλόγας αἷς εἶναι τὰ ἄσρα. λαμπερ-
 τά τινι δὲ εἶναι τινὶ τῆς ἡλίου φλόγα καὶ θερμο-
 τάτην. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἄσρα, πλείον ἀπέχειν
 ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ ὅρα τὸ τοῦ ἥτις λάμπειν καὶ θάλ-
 πειν. τινὶ δὲ σελήνῳ περὶ σελήνην οὖσαν, μὴ
 ὅρα τῆς καθεαυτοῦ φέρεσθαι τόπου, τὸν μὲν τοῖ
 ἥλιον ἐν διαυγείᾳ καὶ ἀμυγείᾳ κείσθαι· καὶ σύμ-
 μετρον ἀφ' ἡμῶν ἔχειν ὁράσημα. τοιγαῦτοι μάλ-
 λον θερμαίνειν τε καὶ φωτίζειν, ἐκλείπειν τε καὶ
 ἥλιον καὶ σελήνῳ ἀνω σρεφομενῶν τῶν σκαφῶν,
 τοῖς τε κατὰ μῆνα τῆς σελήνης χηματισμοὺς
 γίνεσθαι, σρεφομένης ἐν αὐτῇ κατὰ μικρὸν τῆς
 σκάφης, ἡμέραν τε καὶ νύκτα γίνεσθαι καὶ μῆ-
 νας, * ὥρας αἰτίους καὶ ἐνιαυτοὺς, ὑέτους τε καὶ
 53 πονόματα καὶ τὰ τοῖς ὁμοῖα, κατὰ τὰς δι-
 αφόρους ἀναδυμιάσας, τινὶ μὲν γὰρ λαμπερὰν
 ἀναδυμίαν φλογωθείσαν ἐν τῷ κύκλῳ ἡλίου,
 ἡμέραν, τινὶ δὲ ἐναντίαν ὅππωρατήσαν, νύ-
 κτα ὑποτελεῖν, καὶ ἐκ μέρους λαμπεροῦ τὸ θερ-
 μὸν ἡξανόμενον, θεοὺς ποιεῖν, ἐκ δὲ τῆς σκοτει-
 νοῦ τὸ ὑγρὸν πλεονᾶσαν, χειμῶνα ἀπεργάζεσ-
 54 θαι. ὥρῃ δὲ τῆς γῆς οὐδὲν ὑποφαίνεται ὁποῖα
 ὄψις, φέρονται δὲ εἰς αὐτὸν ὅππωραματα τὰ δε.
 „ * ἡράκλειος ἐγὼ, τί με ὦ κάτω ἔλκετ' ἄμουσοι,
 οὐχ

- „ μορῆς εἶτ' ἔθανε. σῶμα γὰρ ἀρδύσασα κακὴ
 „ νόσος ἔδαπ, φέγλος ἔσβεσεν ἐν βλεφάροις καὶ
 „ σκότος ἠγάγετο. οὕτως τινὲς οἴησιν ἰεῖραν νόσον ἔ-
 λεγε, καὶ τινὲς ὄρασιν ψάιδεσθαι, πῦρ εἶναι
 σπινθεῖον, καὶ πυρὸς ἀμοιβὴν ἅ' πάντα ἀραιώσθαι
 καὶ πυκνώσθαι τὰ γινόμενα, σαφῶς δὲ οὐδὲν ἐκ-
 τίθεται, γίνεσθαι τε πάντῃ κατ' ἐναντιότητα, καὶ
 ῥεῖν τὰ ὅλα ποταμοῦ δίκλῳ, πεπεράσθαι τε τὸ
 πᾶν ὅτι εἶναι κόσμον ἕνα· γινῶσθαι τε αὐτὸν ἐκ
 πυρὸς, καὶ πάλιν ἐκπυρρῶσθαι κατὰ πιναι φερό-
 δοις ἐναλλάξ τὸν σύμπαντα αἰῶνα, καὶ τοῦτο
 γίνεσθαι κατ' εἰμαρμένην· ἡδ' δὲ ἐναντίων τὸ
 μὲν ὅτι τινὲς γένεσιν ἄγον, καλεῖσθαι πόλεμον
 καὶ ἔρην· τὸ δ' ὅτι τινὲς ἐκπύρρουν, ὁμολογίαν
 καὶ εἰρήνην, καὶ τινὲς μεταβολὴν, * οὐδὲν ἄνω κά- 51
 τω, τέντε κόσμον γίνεσθαι κατ' αὐτὴν, πυκνέ-
 μνον γὰρ τὸ πῦρ ὄξυγραινέσθαι, σπινθεῖον
 τε γίνεσθαι ὕδωρ, πηγνύμενον δὲ τὸ ὕδωρ εἰς γῆν
 ῥέπεσθαι, καὶ αὐτὴν ὁδὸν εἶναι ὅτι τὸ κάτω, πάλ-
 λιν τε αὐτὴν τινὲς γῆν χεῖσθαι, ὅξ' ἥς τὸ ὕδωρ γί-
 νεσθαι, ἐκ δὲ τούτου τὰ λοιπὰ χεδὸν * πάντῃ 52
 ὅτι τινὲς ἀναθυμιάσιν ἀνάγων τινὲς ἀπὸ τῆς θα-
 λάσσης, αὕτη δὲ ἔστιν ἢ ὅτι τὸ ἄνω ὁδός. γίνεσθαι
 δὲ ἀναθυμιάσας ἀπὸ τε γῆς καὶ θαλάσσης, αἷς
 μὲν, λαμπράς καὶ καθαράς, αἷς δὲ, σκοτεινάς,
 αὔξεσθαι δὲ τὸ μὲν πῦρ, ὑπὸ τῆς λαμπραῖς, τὸ
 δὲ ὕγρον, ἀπὸ τῆς ἐτέρας, τὸ δὲ φερέχον ὁποῖον
 ἔστιν

σιλῶς ἀντίγονος ἐποίησεν αὐτῷ πλᾶσῶς ἀγγελίηναι ὡς εἴη τὰ χωρία αὐτῷ πρὸς τῷ πολεμίων ἀφηρημύια καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ παῖδες. τῷ δὲ σκυθροπάσαστος, ὁρᾷς ἔφη ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πλοῦτος ἀδελφοεργ.

46 Ζήνων ὁ ἐλεάτης ἔλεγε * κόσμον εἶναι, κενὸν Ζήνων.

47 τὸ μὴ εἶναι, γεγενησθαι δὲ τὴν τῷ * ὑδάτων φύσιν, ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ὑγροῦ καὶ ξηροῦ, λαμβανόντων αὐτῶν εἰς ἀλληλα τὴν μετέβολλιν, γνῶσιν τε ἀνθρώπων ἐκ γῆς εἶναι, καὶ ψυχὴν κῆμα ὑπαρχειν ἐκ τῷ περὶ ἀφηρημύων κατὰ μηδενὸς τούτων ὑπικεάτησιν, τοῦτον φασὶ λοιδοροῦ μῆρον, ἀγανακτῆσαι, αἰπασαμύριου δὲ πνος φάναι, εἰ μὴ λοιδοροῦ μῆρος περαιοι-
48 οὔμα, οὐδὲ ἐπαινού μῆρος * αἰδανθήσομαι.

Η

Ἡ ἐφελειτος * ὑδέρυ περὶ πᾶσιν ἔλεγε τοῖς Ἡ ἐφελειτος
ἰαξοῖς εἴπας διώατο ἔντεα ταπεινώσας ὑγρόν κλητος.
49 * τ' ὀξεῦσαι. ἀπειπόντων δὲ, ἔθηκεν ἑαυτὸν ὀδῶν
50 εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἐκέλευσε τοὺς παῖδας * βολβίτοις
καταπλάττειν· οὕτω δὲ κατατεινόμενος, μὴ δυνηθεὶς ἀποσᾶσαι τὰ βόλβια, ἔμεινε, καὶ δὲ τὴν μετέβολλιν ἀγνοθεὶς, κυνόμενος γέροντος. οὗτος οὐδενὸς ἤκουσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἔφη δίζουσθαι καὶ μαθεῖν πάντα παρ' ἑαυτῷ. ἔστι δὲ εἰς
" αὐτὸν ὀπίγεσθαι, πολλάκις ἠεφελειτον ἐθαύ-
" μισα πῶς ποτε τὸ ζῆν ὥς διαντλήσας δύσ-

Β

μοεος

κλία, ἔπειτα ὄξυνας ἀνέλαβεν ἰωρακίαν φάος οὐρανίου,
 ἄλλο δὲ μηδέν. τῇ δὲ, ἐκπλαγέντων, ἐπομί-
 σθη δεινὴ θύρην αὐτῶν καὶ θάπερ θεῶν. τὴν ἄπνευ-
 φασί τοιοῦτόν τι εἶναι ὡς τρεμάκοντα ἡμερῶν τη-
 ρεῖν ἀπνοῦν τὸ σῶμα καὶ ἄσπετον. οὗτος ὁ ἐμπει-
 δοκλῆς πολλὰς τῇ πολιτίδων ἀπορίκους οὐ-
 σας ἐπερίκισε διὰ τὸν παρόντα πλοῦτον, διὸ καὶ
 πορφύραν ἀνέλαβε καὶ σέφιον ἐπέθετο χρυσῶν,
 ἐπὶ τὲ ἐμβάτας χαλκᾶς καὶ σέμμα δελφικόν, κό-
 μη τὲ καὶ αὐτῶν βαθεῖα, καὶ παῖδες ἀκόλουθοι, καὶ
 αὐτὸς αἰεὶ σκυθροπὸς ἐφ' ἐνὸς χήματος ἦν. τοι-
 οῦτος δὲ περὶ τῇ πολιτῶν ἐντυχόντων καὶ τοῦ-
 το * ἀξιοσάντων οἶονεὶ βασιλείας πινὸς πᾶσι
 μόνον, ὅτερον δὲ διὰ τὴν πανήγυριν πορφυρόμενος
 ἐφ' αἰμάξης ὡς εἰς μεσσηνίαν, ἔπεσε καὶ τὸν μη-
 ρὸν ἐκλάσθη, καὶ νοσήσας ἐκ τούτου ἐτελεύτησεν
 ὡς φησὶ νεάνθης ὁ κυζικεύς.

Ζ

Ζήνων.

Ζήνωνα τὸν κιττιά ἐθαύμαζεν ἀντίγονος ὁ
 βασιλεὺς. ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί θαυμάζοι αὐ-
 τὸν, ὅτι ἔφη πολλῶν καὶ μεγάλων διδουμένων
 αὐτῷ ὑπὸ ἐμοῦ, οὐδέποτε ἐχαυνώθη, οὐδέτε-
 ρεινὸς ὦφθη, οὗτος περὶ τὸν καλὸν εἰπόντα 46
 ὅτι οὐ δοκεῖ ἐραδῆσθαι ὁ σοφὸς, οὐδὲν ἀθλι-
 ώτερον ἔφη ὑμῶν ἔσθαι τῶν καλῶν, εἰμὴ ἡμῶν
 ἐρασθῆσόμεθα. τούτῃ λέγοντος ὡς οὐ λυπηθή-
 σι ὁ σοφὸς, διὰ τὴν βουληθεὶς λαβεῖν ὁ βα-
 σιλεὺς

πύελον ἐνέβη χαλκίῳ κεραμίδιῳ ὕδατι θερ-
 μῶς, ὃ αἰτήσας ἀκρατον ἐρρόφησε, πῖς τε φίλοις
 παραγείλας ἤν' ὀργμάτων μεμνήσθαι, ἐτε-
 33 λούθησε, καὶ ἔστιν εἰς αἰλὴν ὀπήρασμα· χαίρε-
 33 τε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα, τοῦτ' ὀπίκουρες,
 43 ὕσατον εἶπε φίλοις* πρῶτος ὀποφθίμυρος. χαλ-
 33 κίῳ ἐς πύελον γὰρ ἐσθλὰ καὶ ἀκρατον ἑσπασαί,
 33 εἴτ' ἰδὼν ψυχρὸν ἑσπασάσθαι.

Ἀκρονος τὸν ἱατροῦ τόπον αἰτουῦτος πρῶτα ἔμπεδο
 * τοῖς βουλῇς ἀκραγαντῶν εἰς κατὰ σκεδὴν πα- κλῆς.
 ξώου μνήματος δὲ τὴν ἐν τοῖς ἱατροῖς ἀκρότη- τῆς
 τα παρελθόντων ὃ ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυσε, τὰ τε
 ἄλλα πρὸ ἰσότητος δὲ λαλεῖς, καὶ τοιοῦτον τί
 ἐρωτήσας, π' ὃ ὀπηράφορμον ἐλεγεῖον, ἢ τοῦτο,
 44 * ἀκρον ἱατρον ἀκρον ἀκραγαντῶν, πατρός
 ἀκρου, κρύπτει κρημνὸς ἀκρος παρ' ἰδὸς ἀκρο-
 τάτης, οὗτος ὀποσεύλας τὴν νεκρὴν ἀνθρώπων
 ζῶσαν καὶ δοξαθεῖς, θυτίαν συνετελέει. παρήσαν
 δὲ καὶ ἤν' φίλων πνέες. μετὰ δὲ τὴν δὴ χάριαν,
 οἱ μὲν ἄλλοι χωρεῖσθαι, ἀνεπαύσαντο, οἱ μὲν,
 ὑπὸ τοῖς δένδρεσιν ὡς ἀγροῦ πρῶτα κειμένου, οἱ δ'
 ὅπῃ βούλονται, αὐτὸς δ' ἐμεινεν ὅπῃ τὸ τόπου ἐφ'
 οὐπὲρ * κατεκέκλιτο. ὡς δ' ἡμέρας γρηγορείσης κρυπτικῆς.
 ὁξάνεσσαν, οὐχ οὐρέθη μόνος. ζήτουμένου δ' ἐπὶ
 καὶ ἤν' οἰκετῶν ἀνακρινόμενων, καὶ φασκόντων
 μὴ εἰδέναι, εἰς τις ἔφη μέστων νυκτὶ φωνῆς ὑπερ-
 μεγέδους ἀκοῦσαι πρὸς καλουμένης ἐμπεδο-

Φαρμακῶν
πωλεῖν.

κυκλήτω,

αἰῶται.

αὐτῷ* ὡς τέ μοι λοιδορεῖσθαι καὶ ὑποκαλεῖν ;
 διδάσκαλον, πωδύμονά τε αὐτὸν φασὶν ἐκαλέει,
 καὶ ἀγροῦματόν καὶ ἀπατεῶνα καὶ* πόρνῳ, ;
 τοὺς τε πρὸ πλάτωνα διονυσιοκόλακας, καὶ αὐ-
 τὸν πλάτωνα χρυσῶν, καὶ ἀριστοτέλη ἀσωτον, φα-
 γόντα γὰρ τῷ πατρῷαν οὐσίαν, σεαυτοῦ εἶσθαι καὶ
 * φαρμακοπώλῳ, φορμοφόρον τὲ πωροταγό- 35
 ραι, καὶ γραφέα δημοκρίτου, καὶ ἐν κόμαις
 γράμματα διδάσκειν, ἡσχλείτον τε* μμητιῶν, 36
 καὶ δημόκριτον,* ληρέκλειτον, καὶ ἀντίδωρον, 37
 * στανίδωρον, τοὺς τε κυζικηνούς ἐχθροὺς τῆς ἐλ- 38
 λάδος καὶ τοὺς δαλεκτικούς πολυφθονέεσους,
 πωδύμονά τε ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον· χρύσιπ-
 πος δὲ* ἔξῃλου αὐτὸν ἐν πολυγραφίᾳ, ὅθεν αὐ- 39
 τὸν κάρνεάδης, πωδύσιτον τῷ ἐκείνου βιβλίων
 ὑποκαλεῖ· εἰ γὰρ τι γράψαι ὁ ὀπίκουρος ἐφιλο-
 νεῖκε τοσοῦτον γράψαι ὁ χρύσιππος, καὶ δὲ
 τοῦτο πολλάκις τὰ αὐτὰ γέγραφε* καὶ τὸ ἐπελ- 40
 θὸν καὶ ἀδιόρθωτα εἴλκε παρ' ἐπείγασθαι, καὶ τὰ
 μαρτύρια τοσαῦτα ἔστιν ὡς ἐκείνων μόνων γέ-
 μιν τὰ βιβλία. καὶ τοῦτον φασὶ τῷ ἀρχὴν
 γραμματοδιδάσκαλον γεγρηῆσθαι· ἐπὶ φιλο-
 σοφίαν* ἦξαί. διὸ καὶ τίμων οὕτω λέγει πρὸς αὐ- 41
 ,, τοῦ. * ὅσατος αὐτοφυσικῶν καὶ κυνέματος ἐκ τὰ- 42
 ,, μου ἐλθὼν, γραμμοδιδασκαλίδης ἀναγνώ-
 ,, τατος ζώντων· νοσήσας δὲ ἰδὲ ἡμέρας, εἰς
 πούελον

Ἐρμολένης ὁ ῥήτωρ τελούσας ἀντιμήθη, καὶ Ἐρμολέ-
 δὲ ῥητὴ ἡ καρδία αὐτῆς τετραχωμήνη καὶ τῶς με-
 γέθει πολὺ τῆς ἀνδροπείας φύσεως ὑπερβάλ-
 λουσι.

Ἐρατοδένης δὲ τὸ δούτερόν τιν παντὶ εἶδος Ἐρατο-
 παιδείας τοῖς ἀκροῖς ἐγγίζων, βῆτα ἐκλήθη. Δένης.

Εὐελπίδης κατὰ τὴν ἡμέραν ἡ ἐνίκων ἔλ-
 λυνες πέρας ἐν τῇ κατὰ ξερξίω ναυμαχίᾳ, δης.
 γηναῖται, δὲ τυχίαν προσημαίνων ἀθληαίοις.

Εὐκλείδης ὁ μεγαλειὸς μετὰ τὴν σωκρά-
 τοις τελούτῳ, πλάτωνα καὶ τοὺς λοιποὺς φιλο-
 σόφους ἐδέξατο δείσαντας τὴν ὠμότητα τῆς τυ-
 ράννου, οὗτος ἐν τῷ ἀγαθὸν ἀπεφαίνετο πολλοῖς
 ὀνόμασι χαλδύμνον, ὅτε μὲν γὰρ, φρένησιν, ὅτε
 δὲ, θεὸν, καὶ ἄλλοτε νοεῖ καὶ τὰ λοιπὰ, τὰ δ'
 ἀντικείμενα τῶς ἀγαθῆς, ἀνῆρ, φάσκων μὴ
 εἶναι, ταῖς τε ἀποδείξεσιν ἐνίστατο οὐ κατὰ λήμ-
 ματα ἀλλὰ κατ' ὑποφωάν.

Ἐπίκουρον πνὲς διαβάλλοντες, φασὶ πρὸς Ἐπίκου-
 31 ρου δοκλῆα ὡραῖον ὄντα γράψαι αὐτὸν, *καθεδρῶ
 ρου πρὸς δοκῶν τὴν ἡμερτήν, καὶ ἰσώδεόν σου
 εἴσοδον, καὶ ἐν τῇ περὶ τέλους οὕτω γράφειν. οὐ
 γὰρ ἐγὼ γε ἔχω τί νοήσω τάχα θὸν, ἀφαιρῶν μὲν
 32 τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς * δὲ χυ-
 λῶν ἡδονὰς, καὶ τὰς δι' ἀκραμάτων φασὶ καὶ
 περὶ ναυσιφάνους τοῦ μαθητοῦ πύρρωνος γρά-
 φειν αὐτόν. ταῦτα ἡγάγεον αὐτὸν εἰς ἑκασταὶ τοι-

ρότητα,

πινῶ

"οὔτως

Διογένης

Επιμενέ-
δης.

εἶναι γὰρ καὶ ταῦτα ὅτι ἀτόμων πινῶν συστήματα,
ἀπερεῖναι ἀπαθῆ καὶ ἀναλλοίωτα διὰ τὴν σερ-
ρώτητα, τόντε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἐκ τοιού-
των * διῶν καὶ περιφερῶν ὀγκων συγκεκράσθαι,
καὶ τὴν ψυχὴν ὁμοίως ἦν καὶ νοῦν ταυτὸν εἶναι,
ὁρῶν δ' ἡμαῖς κατ' εἰδῶλων ἐμπιπῶσας, πάντα π
κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι, τῆς δίνης αἰτίας οὐσας
τῆς γῆρας πᾶντων ἐν ἀνάγκην λέγει. τέλος
δ' εἶναι τὴν διθυμίαν, * οὐ τὴν αὐτὴν οὐσίαν τῇ 21
ἡδονῇ ὡς εἶναι παρὰ κοῦσαπτες * ὅτι ἐδέξαντο, ἀλ- 22
λά καὶ ἦν γαληνῶς καὶ δισαθῶς καὶ ψυχὴ διάγῃ
ὑπὸ μηδεὶος * παρὰ τομὴν φόβου, ἢ διαισθαι- 30
μονίας ἢ ἄλλου πινὸς πάθους, καλεῖ δὲ αὐτὴν καὶ
δισαθῶ καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι, ποιητὰ δὲ
νόμισμα εἶναι φύσιν δὲ ἄτομα καὶ κενόν.

Διογῆνης ὁ ὑπολωνιάτης ἐλεγχετο τοιοῦτον εἶναι
ἄερα, κόσμους ἀπείρους, καὶ κενὸν ἀπειρον, τόν-
τε ἄερα πυκνοῦ μένου καὶ ἀραιοῦ μένου, γῆνη-
κὸν εἶναι τῶν κόσμων, οὐδὲν ἐκ τῶν μὴ ὄντων γίνε-
σθαι, οὐδὲ εἰς τὸ μὴ ὄν φθείρεσθαι, τὴν γὰρ
σφαιρίδιον ἐρηρεισμένην ἐν τῷ μέσῳ τὴν σύ-
στασιν εἰληφῆσαν, καὶ τὴν ἐκ τοῦ θερμοῦ φειρο-
εἶν καὶ πῆξιν ὑπὸ τῆς ψυχῆς.

Επιμενίδου τὸ κριτὸς λόγος, ὡς ὅτι ἐδέχθη ἢ
ψυχὴ ὅτι ἡβούλετο καὶ ὁ πόσον ἡδύτα καὶ ἐν καὶ
παλιν ἐπανήρχετο, τελευτήσαντος δὲ αὐτῆς, τὸ
θερμὰ δὲ ἔσθλη γράμματα κατὰ σκεῖτον.

Εἰμο-

τῆς ἥρας ἀγάλμας, ἐφωράθη.

Δίδυμος ὁ ἀλεξανδρὸς δὲ τὴν πρὸς τὰ βιβλία ἐπιμονὴν, χαλκέντερος ἐπεκλήθη· φασὶ δὲ αὐτὸν συγγραφεῖν ὑπὲρ τὰ ξιχίλια πεντήκοντα βιβλία.

Δίδυμος

Δράκων ὁ νομοθέτης εἰς αἴγναν ὅπῃ νομοθεσίαις διφημιούμενος ὑπὸ τῆς αἰγνητῶν ἐν τῷ δεῖξω ἐπὶ ῥιφάντων αὐτῷ ὅπῃ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας καὶ χιτῶνας ἀπεκονίγη.

Δράκων.

Δημόκριτος ἦσκει ποικίλως δοκιμάζον τὰς φαντασίας ἐρημάζων ἐν ὧτε καὶ τοῖς τέφοις ἐν δξαξίβων, οὗτος νειμάμενος τὴν οὐσίαν τῆς ἀδελφῆς, καὶ τὴν ἐλάττω μοῖραν ἐλόμενος, τοῖς

Δημόκριτος.

γυμνοσοφισταῖς συνέμιξε, καὶ εἰς ἑνὶαν ἀποῆρε καὶ αἰδιοπίαν· ἐλθὼν δὲ, ταπεινὸν τὰ ῥητῆρην αἶτε τὴν πᾶσαν οὐσίαν * καταναλωκός, ἐξέφετό

καταναλω-
κός.

26 τε δὲ τὴν ἀπορίαν * ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς δαμάσου· ὡς δὲ περὶ πᾶν πᾶν τῆς μελλόντων ἡυδοκίμῃσεν, ἐν θεοῦ δόξης ὡς τὰ τοῖς πλείστοις ἡξιώθη· ἐδόκει δὲ αὐτῷ, ἀρχὰς εἶναι τῆς ὅλων ἀτόμους καὶ κενὸν τὰ δ' ἄλλα πάντα νεομιάσαι, ἀπείρου τε εἶναι κόσμου καὶ γῆντος καὶ φθαρτοῦς, μηδὲν τέ ἐν τῇ μὴ ὄντος γίνεσθαι, μηδὲ εἰς τὸ μηδὲν ὄν φθείρεσθαι, καὶ τὰς ἀτόμους ἀπείρου εἶναι κατὰ μέγεθος καὶ πληθος, φέρεσθαι δ' ἐν τῷ ὅλῳ δινουμένης, καὶ οὕτω πάντα τὰ συγκείμενα γῆναι πῦρ, ὕδωρ, αἴρα, γῆν.

B 2 εἶναι

ωμόσας τὸ μὴ κεκλοφέναι αὐτὸν, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπιδωξάμενος αὐτὸν, διημέρησεν. ἐντεῦθεν ὁ δαργόρας λυπηθεὶς, ἔγραψε τοὺς ὑποπυργίζοντας λόγους, ἐκπῶσιν ἔχοντας τῆς παρὰ τὸ θεῖον δόξης.

Διόδω-
ρος.

σίλπωνος,

Ξυεῖρυσεν,
λύσας

ἔγραψεν

Δημή-
τριος.

Δημή-
τριος.

Διόδωρος ἰασδύς ὁ κρόνος ἐπὶ κλίῳ, δαλε-
κπικός, ὃς παρὰ τοὺς ἑδούχον δύρεῖν τὸν κερατίνῳ
καὶ τὸν ἐγκεκαλυμμένον, παρὰ πολεμαίῳ παρ
σωτῆρι δαξίβων, λόγους πινὰς δαλεκτικαίους
ἠρωτήθη παρὰ * σίλπωνος, καὶ παρὰ χεῖμα
μὴ δύναμειος δαλύσασθαι, ὑπὸ τῆ βασιλείας
τάτῃ ἀλλὰ ἐπεπλήθη, καὶ κρόνος ἠκούσεν ἐν
σκώμματι μέρει. ἔξελθὼν δὲ τῆ συμποσίου,
καὶ λόγον γράψας παρὰ τοῦ παρὰ κλήματος ἀδυ-
μία τὸν βίον κατέσρεψε, καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπὶ-
γραμμά. Κρόνε Διόδωρε τίς σε δαιμόνων κα-
κῇ ἀδυμῇ * Ξυεῖρυσεν, ἵν' αὐτὸς αὐτὸν ἐμβά-
λης εἰς τάρταρον, σίλπωνος οὐ * λύσας ἔπει αἰ-
νιγματώδη, τοι γὰρ δύρεθις κρόνος ἔξωθεν τῆ
ρ' ἀπάστα. παρὰ πύτου φησὶ καλλίμαχος ἐν
ἐπιγράμμασι, * αὐτὸς ὁ μῶμος * ἔγραψεν ἐν τοῖς
χοῖς, ὁ κρόνος ἐστὶ σοφός.

Δημήτριος ὁ φαληρός τοσούτων ἡ δὲ παρὰ κλή,
ὡς ὑπὸ πινων παρὰ γορδύθῳ * λαμπετῶ, καὶ
χειρὸς βλέφαρος.

Δημήτριος τίς ἔπειρος * ἱζίων ἐπεκλήθη διότι
λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ
τῆς

„ τοι γὰρ μάττω φερνῶν * ὁ τῆνα πασὸλεμβος ἄν-
 „ θεας , τὼ δὲ χεῖρα τείνας ὦδε πῶς χαῖρ' εἰ-
 12 πε πλουτεῦ.

Βίων ἄλλος ἀβδηρείτης ἔγραψεν εἰγαίπνας Βίων
 οἰκῆσθς ἐνθα γίνεσθς ἐξ μηνῶν τὼ νύκτα, καὶ ἐξ
 τὼ ἡμέραν.

Γ

Γενέθλιος ὁ * παλαισινδς ἐν ἀκροάσῃ μιᾷ, Γενέθλι-
 μελέτω ὅλλω ἀπεμνημονύσκει.

ος.

Δ

παλαιστίνος

Δαφίδας ὁ τελμασδύς, πᾶσιν ἐλοιδορεῖτο, μὴ
 δὲ αὐτῶν φειδόμενος τῶν θεῶν. διὸ καὶ ἐχθρὸς
 ἡν ἄττάλω τῷ βασιλεῖ περγάμῃ, οὗτος ἐλθὼν
 ποτὲ εἰς πυθίαν, ἔσκωπεν εἰς τὸ μαντεῖον, καὶ
 ἐπεγέλων ἡρώτα εἰ τὸν ἵππον οὐρήσει. ἔχρησε
 δὲ αὐτῷ ἐυρήσειν ταχέως. ἐκεῖνος δὲ διεθρύλλη-
 σε τοῦτο, ὡς οὐδὲ ἡν αὐτῷ ἵππος, οὐδὲ ἀπώλε-
 το ἀναχωρήσαντα δὲ συλλαβόμενος ἄτταλος,
 ἐκέλευσε κρημνισθῆναι, ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ τὸ ἐγ-
 νετο, ἐκαλεῖτο ἵππος, καὶ ἔγνω πρὸς τῷ θανά-
 τῳ μὴ ἐφύσθαι τὸ λόγιον.

Δαφίδας

ἐπιγλωσσοῦ

Διαγόραν τὸν τηλεκλείδου εὐφυᾶ θεασά-
 μενος δημόκριτος ὁ ἀβδηρείτης, ὠνήσατο αὐτὸν
 δοῦλον ὄντα, μυρίων δραχμῶν καὶ μαθητὴν
 ἐποίησατο, ὁ δὲ τῇ λυρικῇ ἐπέδειξε. ἐπεκλήθη
 δὲ ἄθος, ὅτι ὁμότεχνός τις αἰπάθεις ὑπ' αὐτῷ,
 ὡς δὴ παιᾶνα ὑφέλομενος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν, ὅξ-
 B ωμόσατ.

Διαγό-
ρας.

ναίων νίκῃ κατὰ ξέρξκ, ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ
εἶχον σατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺ τοῖς ὁμήρῳ
ἀναγνώσκουσθα ἐψηφίσθη.

Χρύσιπ-
πος.

Χρύσιππον τὸ φιλόσοφον αἰπαῖνται πνὲς, θεω-
νοεῖν λέγοντα ὅπως πεισέον τῷ σοφῷ. φασὶ γὰρ
τίνος χάριν πεισέον αὐτῷ, εἰ μὴ γὰρ τῷ ζῶντι-
νεκα, ἀδράφορον τὸ ζῶν, εἰ δὲ ἡδονῆς, καὶ ἐπὶ τὴν
ἀδράφορον, εἰ δὲ τὴν ἀρετῆς, αὐτὰρ ἵκῃς αὕτη πρὸς
διδαιμονίαν. καὶ γέλαστοι δὲ φασὶ καὶ οἱ ἔοπτοι
τῷ πεισμῷ, οἷον οἱ δὲ πρὸ βασιλείας, εἰκὲν γὰρ
αὐτῷ δέσσει καὶ οἱ δὲ πρὸ φιλίας· λήμματα γὰρ
ὦντος ἢ φιλία ἔσαι, καὶ οἱ δὲ πρὸ σοφίας, μαθαρνή-
σι γὰρ ἢ σοφία. τῷ περὶ τὸ χρύσιππον φασὶν ἤξειν ἐπὶ
φιλοσοφίαν, τῆς οὐσίας αὐτῷ τῆς πατρῴας εἰς τὸ
βασιλικὸν ἀναληφθείσης.

Τέλος.

μυρεδήμικ τῆ ἐρεξίεως ἐρεξιακὴ θεωρητοροδύτη.

Φερεκύδην τὸν σύριον, ἔστι δὲ μία τῇ κυκλά- Φερεκύ-
δων νήσων ἡ σύρις, φασὶν οὐ χεῖν διδάσκαλον, δης.
ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκησάμην κτησάμενον τὰ φοινίκων
ὑπόκρυφα βιβλία. ἔτος περὶ τὸν πρὸς μετεμ-
ψυχώσεως λόγον εἰσήνεγκε, γέροντι δὲ φθειρό-
βροτος.

Φιλήμων ὁ συρακούσιος ὑπὸ σφοδρῆς γέλω- Φιλή-
τος ἐτελεύτησεν, ὡς δὲ καὶ φιλισίων ὁ νικαδύς, εἰς μων.
ὃν καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον ὁπίγραμμα : ὁ τὸν πολυτένα-
κτον ἀνθρώπων βίον ἔλωπι μίξας νικαδύς φι-
λισίων. οὗτος ἐγραφε τὸν φιλόγελων.

Φιλίσκον τὸν μιλήσιον ῥήτορα περὶ τῶν ἀν- Φιλίσκος
λητικῶν ὄντων ὡς δοξότατον ἰσχυράτης ὁ ῥήτωρ
αὐλοξύπῳ ἐκάλει.

Φιληταῖς ὁ κῶος ἰχθυοφίλος ἐκ τῆ ζητεῖν τὸν Φιληταῖς
καλέμενον ψυδρόμενον λόγον, ἀπέθανε.

Φίλων ὁ ἐβραῖος ὁσαύτως πλάτωνα ὁ- Φίλων.
μοιότητα ἔχει κατὰ τε φράσιν καὶ δόξαν, ὡς καὶ
εἰς παρρησίαν παρ' ἑλλήσι τὸ τοιοῦτον πλά-
των φιλωνίζει, ἢ φίλων πλατωνίζει.

Φιλόστρατος ὁ λήμμιος ὁ τὰς εἰκόνας γράφας, Φιλόστρα-
ὑὸς τοῦ τῆ περὶ τοῦ σοφιστοῦ φιλοστράτου λημνίου, τος.
οὗτος ὁ δόκιμος ἐσοφιστεύσας ἐν ἀθλήμασι, εἶτα
ἐν ῥώμῃ ὅτι σεξήσας τὴ βασιλείαν.

X

Χοίριλλος σάμιος ποιητὴς ἐγραφε τὴν ἀθη- Χοίριλ-
ναίων λος.

μετὰ σαρκὸς εἰς ἕρανὸν ἀρπαγῆσεται. ἡ δὲ ὁ
βίβωνιανός, ἔλλω καὶ ἄθεος.

Τυρταῖος Τυρταῖον φασὶ τὸν ἐλεγκοποιὸν τοῖς μέλεσι
χρησάμενον ὅτε λακεδαιμόνιοι μεσσηνίοις ἐπο-
λέμου, παρξύναι λακεδαιμονίους καὶ ταύτη
ὑπηρεατες ἐρεῖς ποιῆσαι.

Τυραν-
νίων. Τυραννίων ὁ ἐμισπνὸς θεόφραστος πρὶν καλοῦ-
μέμος, μετεκλήθη τυραννίων ὡς καταξέχων ἡδὲ
ὁμοχόλων, * οὗτος αἰχμάλωτος ὑπὸ λουκέλου, 90
ληφθεὶς καὶ πλέσιος ἐν ῥώμῃ γυρόμενος, ἐκπῆ-
βιβλίων σατο * βιβλίον ὑπὸ τὰς ξεῖς μυριάδας.

Υ

Υπατία Υπατία ἡ θέωνος θυγάτηρ τῆ ἀλεξανδρέως
φιλοσόφου καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, διεσπάρη ὑπὸ
ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβριεῖν,
* καὶ ὅλης τῆς πόλεως διεσπάρη. τῆ δὲ πρὸς 91
πονδρ, * δὲ τὴν ὑπερβάλλουσιν σοφίαν ἐ μᾶ- 92
λιστα εἰς τὰ πρὸ ἀστρονομίας.

Φ

Φαίδων. Φαίδων ἡλεῖος ὁ σωκράτους μαθητὴς αἰχ-
μάλωτος ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθεὶς, εἶτα περθεὶς πορ-
νοβοσκοῖ πινι, περθεῖν ὑπὸ αὐτῶν περὶ ἐταίρησιν
ἐν ἀθλίω. ἐντυχὼν δὲ σωκράτει ὀξυγρομέ-
νω, ἡράσθη ἡδὲ λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι,
ὁ δὲ πείθει ἀλκιβιάδην πείρασθαι αὐτὸν, καὶ ἡ
τὸ ἐνταῦθεν φιλόσοφος. οὗτος ἤρξε τῆς ἀπὸ αὐτοῦ
κληθείσης ἡλειανῆς αἵρέσεως, ἥτις ἕσπερον ὑπὸ
μυρεδῆμα

89 κεκαλυμμένον, ὃ κρείττης, εἶπε, δοκεῖς μοι χρεῖαν
 „ ἔχειν ἱματίου * καὶ νοῦ, ἢ τοῖ νοῦ καὶ ἱματίου. καὶ
 „ ὅς παρωδήσας, εἶπεν εἰς αὐτὸν οὕτω. καὶ μὲν
 „ σίλωνων εἰσέδον χαλεπὸν ἔχοντ' ἄλγχα ἐν με-
 „ γάροις ὅδι φασὶ τυφώως ἐμμεναὶ οὐνας, ἐνθιγντ'
 „ τ' ἐρίζεσκε, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταίρει. τίω
 90 δι' ἀρετὴν ὧδ' αὖ γράμματα * διώκοντες, κατέβρι-
 „ βον. ἔπος ὁ σίλωνων μεράτας καὶ νοσήσας, οἶνον
 „ περσῆκατο ὡς τάχον ὑποθάνη, ὃ καὶ γέροντι.
 „ οὗτος ἀνῆρει τὰ εἶδη καὶ ἔλεγε τὸν λέγοντα ἄν-
 „ θρωπον εἶναι μηδέεα. οὔτε γὰρ τὸνδε λέγαν, οὔτε
 „ τόνδε. τί γὰρ μᾶλλον τόνδε ἢ τόνδε, οὔτε ἄρα
 „ τόνδε. καὶ πάλιν, πὲρ λάχανον οὐκ ἔστι τὸ δεικ-
 „ νύμηνον. λάχανον γὰρ μὲν περὶ μυρίων ἐστὶν, οὐκ
 „ ἄρα ὅστις τῷτο λάχανον. Τ

Τίμαιος ὁ ταυρομαρτυρῆτης γρασοσυλλέκτης ἐ- Τίμαιος.
 λέγετο δ' αὖ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφει.

Τιμόλαος ὁ λαριστάς ῥήτωρ ἐδιπλάσιασε Τιμόλα-
 91 „ τίω ἱλιάδα παρεμβάτων σίχον περὶ σίχον, ἔ- ος.
 92 „ χει δ' οὕτως. μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἄρ-
 93 „ λῆος, μὲν ἔειπε χρύσου κεχλωμένος εἵνεκα κού-
 94 „ ρης, οὐλομένω, ἢ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγ' ἔθηκε
 95 „ μαρναμένοισι, ὅτε βρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτες,
 96 „ πολλὰ δ' * ἐφ' ἴμοις ψυχὰς αἶδι περὶ ἄφεν, ἰφθίμοις
 97 „ ἔκτορες ἐν παλάμησι δαιζομένων ὑπὸ δουρὶ.

Τριβωνιάδης κολακώων ἰουστινιανὸν βασι- Τριβω-
 λέα, ἔπειθεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ὑποθανέεται, ἀλλὰ νιαδός.
 μετὰ

καταλογάδην δωρίδι δαλέκτω, μίμοις ἀνδρείοις καὶ γυναικείοις, καὶ φατὴν πλάτωνα τὸν φιλόσοφον αἰεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθόδιν ἐπὶ αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

Στίλπ-
νων.)

Στίλπωνων ὁ μεγαρόντις τοσοῦτον εὐρηπilogία καὶ σοφιστεία περὶ ἤγε τοῖς ἄλλοις, ὡς τε μικροῦ δεῖσαι πᾶσαν τὴν ἐλλάδα ἀφορῶταν εἰς αὐτὴν, μεγαλείας ἀπέσπασε μὲν οὐ καὶ ἄλλοις πολλὰς, δῖφιλον δὲ τὸν βοασορειαιὸν καὶ μύρηκα τὸν ἑξαίνετον πρὸς ἀγχομένους ὡς ἐλέγξοντας ζηλωτας ἔχε· τέττον ἀπέδέχετο καὶ πτολεμαῖος ὁ σωτήρ, καὶ ἐγκρατὴς μέγαρον γυρόμενος, ἐδίδου τε ἀργύριον αὐτῷ, καὶ παρεκάλει εἰς αἴγυπτον συμπλεῖν, ὁ δὲ, μέζιον μέν τι ἀργυρίου περσῆκατο. ἀρῆκε ἀμύμος δὲ τὴν ὁδὸν, μετῆλθεν εἰς αἴγυπτον, ἕως ἐκεῖνος ἀπέπλευσε. ἀλλὰ καὶ δημήτριος ὁ ἀντιγόνος κατὰ λαβὰ τὰ μέγαρα, τὴν τε οἰκίαν αὐτῷ φυλαχθῆναι, καὶ πάντα τὰ ἀρπαγέντα περὶ οὐκ ἔσθ' ἵνα, ὅτε καὶ βουλούμεν παρ' αὐτῷ τῆς ἀπολωλότων ἀναγραφήν λαβεῖν, ἔφη μηδὲν τῶν ἰδίων ἀπολωλεμέναι, παμδείαν γὰρ μηδὲν ἐξενλώσκειν, τόν τε λόγον ἔχειν καὶ τὴν ἐπιστήμην, καὶ αὐτῷ δαλεχθεῖς πρὸς ἀνθρώπων δυνεργασίας οὕτως εἶλεν, ὡς τε περσέχειν αὐτῷ. οὐ δ' ἀληθῶς κομψότατος καὶ ἀφελὴς καὶ ἀνεπίπλετος, περὶ τε τὸν ἰδιώτην εὐχεται· οὗτος ἰδὼν τὸν κρείττα χειμῶνος συγκα-

κεκα-

πρωτον μὲν, ὡς οἶόν τε τοῖς ἔργοις πρὸς τὰ
πράγματα, εἰ δὲ μὴ, τῷ γε λόγῳ.

Ποτάμωνα τὸν μυτυλῆναῖον ῥήτορα εἰς τὴν Ποτά-
παξίδα ἐπανιόντα ποτέ, ὁ καῖσαρ πβέριος τοιού-
τοις ἐφωδίαζε γράμμασι, ποτάμωνα τὸν λεσβῶ
νακτὸς εἴτις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω εἰ μοι
διωθήσεται πολεμεῖν.

Σ

Σίβυλλα, ῥωμαϊκὴ λέξις ὅστις, ἐρμηνευομέ- Σίβυλλα
νη προφήτης, ὅστις αἱ θήλειαι μάντιδες ἐνὶ ὀνόμα-
τι, σίβυλλα ὠνομάζοντο. γηγόνῃσι δὲ σίβυλλα
δέκα. ὧν πρώτη ἡ χαλδαία ἡ πρὸ χειροῦ προ-
φητεύουσα. εἰ δὲ οἱ σίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς διέ-
κονταν καὶ ἄμετροι, οὐκ αὐτῆς ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῆς
πυγμαλῶνος, ἀσυμφασάντων τῇ ῥύμῃ τῷ λόγῳ,
ἀλλὰ τῇ ὀπιπνοῖα, ἐπέπαυτο ἡ τῆς λεγομέ-
νων μνῆμη.

Στησίχορος ὁ λυρικὸς γράφας ψόρον ἐλένης, Στησί-
χου φιλώτη. πάλιν δὲ γράφας ἐλένης ἐκώμιον, χορος.
ἀνέβλεψεν. ἐκλήθη δὲ στησίχορος ὡς πρὸς τὸν
κισσαρωδία σήσας χορὸν, πρὸς τὸν πῶς ἐ-
λέγετο.

Σαπφὴ ἡ λεσβία δι' ἔρωτα φάωνος τῆς μυ- Σαπφῶ
τυλῆναις, ὅτι τῆς λυκαῖα κατεπόντισεν ἑαυτῇ.

Σοφοκλῆς ὁ τραγικὸς μέλιττα ἐκκαλεῖτο διὰ Σοφο-
τὸ ἴδιον. κλῆς.

Σώφρων συρρακούσιος ἀγαθοκλέους, ἔγραψε Σώφρων
κατα-

ἔτε δίκαιον, ἔτε ἀδικον, καὶ ὁμοίως ὅπῃ πάντων,
 μηδὲν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ νόμῳ δὲ καὶ ἔθει πάντα
 τοὺς ἀνθρώπους φεράττειν, ἐγὼ μᾶλλον τόδε ἢ τόδε
 εἶναι ἔκαστον, φασὶ δὲ αὐτὸν ἐκπατεῖν καὶ ἐρημαΐζειν
 σπανίως ὅπῃ φανόμηνον τοῖς οἰκοῖ. τὸτο δὲ ποιεῖν
 ἀκούσαντα Ἰνδοῦ τινὸς ὁνοειδίζοντος ἀναξάρχῳ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔτερόν τινα διδάξαι ἔτος ἀγαθόν, αὐ-
 τὸς αὐλας βασιλικὰς διεκπαύων, αἰετὲ εἶναι ἐν
 ταῖς αὐταῖς κατὰ σήμετι, ὥς τε εἰ καί τις αὐτὸν κα-
 τὰ λίποι μεταξὺ λέγοντα, αὐτὰς δὲ ἀπεραίνειν τὸν
 λόγον, πολλάκις δὲ καὶ ἀπεδήμησεν μηδὲν φερε-
 σσών. καὶ συνερέμετό οἷς πῶς ἤθελε, καταληφ-
 θεὶς δὲ ποτὲ αὐτὰς λαλῶν καὶ ἐρωτηθεὶς τίμῃ αἰ-
 τίᾳ, ἔφη, μελετᾶν χρῆσθός εἶναι, ἐν ταῖς ζητήσε-
 σιν ὑπὲρ ἑδενὸς κατεφρονεῖτο, δὲ τὸ ἑξοδικῶς
 λέγειν καὶ ὡρὸς ἐρώτησιν, ἔγω δ' ὑπὸ τῆς παρῆ-
 ρος ἐπιμήθη, ὥς τε καὶ ἀρχερόους κατέστη. καὶ δι'
 ἐμῆνον πᾶσι τοῖς φιλοσόφοις ἀτέλεια ἐψηφίσθη
 δύσεως καὶ τῇ ἀδελφῇ συνεβίω * μαριουέση, καὶ 85
 φέρων εἰς τίμῃ * αὐρίων, ὅπῃ φερεσθῃ, ὁρίνθια εἰ 86
 τύχοι καὶ χοιρίδῃ καὶ τὰ ὅπῃ τῆς οἰκίας ἐκάθαι-
 ρον ἀδελφῶδες, καὶ χολήσας τὶ φερετῆς ἀδελ-
 φῆς, φίλιστα ἐκαλεῖτο ὡρὸς δὲ τὸν λαβόμηνον, εἶ-
 πεν * ὡς οὐκ ἐν γυναικί ὅπῃ δειξίς, τῆς ἀδελφῆς 87
 εἰας καὶ κυνὸς ποτὲ ἐπενεχθέντος * δὲ ἀσπῆθεν 88
 τοῦ εἶπε ὡρὸς τὸν αἰπασάμηνον ὡς χαλεπὸν εἶναι
 ὁλοχέρως ἀνδρῶν τὸν ἀνθρώπον. διηγωνίζετο δὲ
 φερότον

„ αὐτὲς ὑπὸ τῆς κωμικῶν θεόπομπος γουῦ φησὶν,
 „ ἐν γὰρ ἔστιν ἐδὲ ἐν, τῷ δὲ δύο μόλις ἐν ἔστιν ὥς
 80 φησὶ πλάτων, ἀλλὰ καὶ ἀναξανδρίδης, ὅτε * τὰς
 „ μωρίας ἔξωγῃ ὥς περ πλάτων. καὶ τίμων πα-
 „ ραγραμματοῖζων αὐτὸν, ὥς ἀνέπλωσε πλάτων
 „ πεπλοσμένα θαύματα εἰδώς. ἀλεξίς, εἰς και-
 „ ρὸν ἦκει, ὥς ἔγω γ' ἄπορουμένη ἄνω κάτω τε πε-
 „ ριπαῶις ὥς περ πλάτων, σοφὸν ἐδὲ ἐν οὐρῇ, ἀλ-
 „ λά κοπῶ τὰ σκέλη. καὶ πάλιν. λέξης πρὸς ὧν
 81 οὐκ οἶδα * συγγενὲς ἔχων πλάτωνι, καὶ γνώση
 „ λίξον καὶ κόμμυον. ἀμφὶς ἀμφικρατεῖ. τὸ δ' ἀ-
 82 γαθὸν ὅπ' ποτὲ ἔστιν * οὐ σὺ τυγχάνει μέλλεις
 „ δὲ ταύτῃ, ἥ τ' οὐκ οἶδα τὴν ἐγὼ ὡς δέσποτα ἢ
 „ τὸ τῷ πλάτωνος ἀγαθόν. ὁ πλάτων πρὸς μὲν ὧν
 „ κατέλιπε δόποφαινεταί. τὰ δὲ ψευδῆ διελέγχε-
 „ πρὸς δὲ τῆς ἀδήλων ἐπέχει. καὶ πρὸς μὲν τῆς αὐ-
 „ τῶς δοκουύτων δόποφαινεταί δὲ πρὸς τὰς ἀρετὰς πο-
 83 σῶπαι * σωκράτους, πρὸς αἰς. πρὸς δὲ τῆς ψευδῶν
 „ ἐλεγχομένοις εἰσάγει θρασύμαχον, καλλιπλέα,
 „ πῶλον, γοργία. ἔλεγε δὲ τὴν μὲν ψυχὴν, ἀρ-
 „ χὴν ἔχειν ἀειδητικὴν, τὸ δὲ σῶμα γεωμετρι-
 „ κὴν, ὡς ἔζετο δὲ αὐτῷ ἰδέαν τῆς πάντη διεσῶ-
 „ τος πνεύματος, αὐτοκίνητόν τε εἶναι.

Πύρρων ὁ ἡλείος ἀναξάρχῳ συνακολουθῶν, Πύρρων.
 καὶ τοῖς γυμνοσοφισταῖς καὶ τοῖς μάχοις συνέμι-
 84 ξεν, ἔπος τὸ τῆς * κατὰ ληψίας καὶ ἐποχῆς εἰδὲ εἰ-
 „ σήγαγεν, ἐδὲν γὰρ ἐφασκεν οὐτε καλὸν εἶτε αἰσχρὸν

θέσθ. ζήτων δὲ τῶν ἰδίων συνιδεῖν ὅσα πρὸς ἀλ-
 λήλας εἰσιν, οἷον ὅτι παρ' ἡμῶν ἢ μέγας, ἢ δευ-
 τεῖον ἐνθυμούμενοις, ὅτι τὰ παρ' ἡμῶν διὰ τὸ με-
 τέχειν ἐκείνων ὑμῶν μα ἐκείναις ὑπαρχῇ. λέ-
 γω δὲ οἷον δίκαιον, ὅσα τῷ δικαίου, καλὰ δὲ
 ὅσα τῷ καλῷ, ἐστὶ δὲ τῶν ἰδίων ἐκαστον αἰδιόοντε καὶ
 νόημα, καὶ πρὸς τοῖς ἀπαθῆς, διὸ καὶ φησὶν
 ἐν τῇ φύσει τὰς ἰδέας ἰσάναι καθάπερ ὡς αἰετὶ
 μαζα. τὰ δ' ἄλλα ταύταις ἐοικέναι, τέτων ὁμοι-
 ώματα καθεστῶτα. ὁ τοῖς ὑπὸ χάρμης πρὸς τε
 τῷ ἀγαθοῦ καὶ πρὸς τῶν ἰδίων οὕτω λέγει. ἄρ' ὅτι
 αὐλησίς τι πρᾶγμα, πᾶν μὲν οὐ. ἀνθρώπος
 οὐκ αὐλησίς ὅστις, ἐδαμῶς. φέρε ἴδω τί δ' αὐλη-
 τὰς τις. εἰ μέντοι δοκεῖ ἀνθρώπος, ἢ γὰρ ἔστι; πᾶ-
 ν μὲν οὐ. κκοῦ δὲ οὐκ ἔστι, ἔχει καὶ πρὸς
 τ' ἀγαθοῦ. ὁ μὲν ἀγαθὸν τὸ δὲ, πρᾶγμα εἶ-
 μὲν καὶ αὐτὸς, ὅς τις δὲ καὶ εἶδη μαθὼν τὴν ἀ-
 γαθὸς γίγνεται ἕτος. ὁ πλάτων χαβρία συνείπε-
 το πρὸς τὴν φούροντι θανάτου, μηδενὸς τῶν
 πολιτῶν τῆτα πρᾶγμα βεληθέντος, ὅτε καὶ ἀνί-
 ροντι αὐτῷ εἰς τὴν ἀκρόπολιν σὺ πρὸς χαβρία,
 * κελεύσας ὁ συκοφάντης ἀπαντήσας, φησὶν,
 ἄλλω συνυπορούσων ἡμεῖς, ἀγνοῶν ὅτι καὶ σὲ τὸ
 σὺν κείνοις κῶνειον ἀναμένει; ὁ δ' ἔφη, καὶ ὅτε ὑ-
 πὲρ τῆς πατρίδος ἐσεσθ' ὁ δόμῳ, ὑπὲρ μὲν τοῖς
 κινδυνώεις, καὶ νῦν ὑπὲρ τῷ κατ' ἡκοντος διὰ φί-
 λον ὑπομῆσαι. τοιοῦτος δὲ ὧν ὁμοῦς ἐσθ' ὡς φησὶ, καὶ
 αὐτὸς

κελεύσας

φασὶ δὲ ὡς ἐκ πνός θείας ὄψεως ἡ μήτηρ αὐτῆς ἔ-
 κυος γέγονεν ὅπιφάνεντος αὐτῇ τῆ ἀπόλλωνος, καὶ
 ἡνίκα ἔτεκε τὸν πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνε-
 γρύετο. πλατύς δ' ἐὼν τὰ σῆρνα ἢ τὸ μέτωπον,
 πλάτων περισηγορούθη. οἱ δὲ, ὡς πλατυὲς ἐν
 λόγοις οὕτω φασὶν αὐτὸν κληθῆναι. τίμων δ' ἐ-
 κωμωδῶν αὐτὸν ἐν σίλλοις, φησὶ, τῶν πάν-
 των δ' ἡγεῖτο πλατίσακος, ἀλλ' ἀγορητὴς ἡδου-
 πῆς τέττιξ ἰσογράφος, οἷθ' ἐκαδήμου δένδρῳ ἐ-
 φεζόμενοι, ὅπα λφειόεσαν ἰεῖσι. ᾠότερον γὰρ
 ἢ ἀκαδημία τὸ χωρίον ἐκαδημίας ἐκαλεῖτο. οὗ-
 τος μίξιν ἐποίησατο τῇ τε ἡρακλειτείῳ λόγων
 καὶ πυθαγορικῶν καὶ σωκρατικῶν. τὰ μὲν γὰρ
 αἰσθητὰ καὶ ἡράκλειτον, τὰ δὲ νοητὰ, καὶ πυ-
 θαγόραν, τὰ δὲ πολιτικὰ καὶ σωκράτῳ ἐφιλο-
 σόφει. ᾠφέληται δὲ πολλὰ παρ' ὀπιχαρμῶ, φη-
 78 σὶ γὰρ ὁ * ὀπιχαρμος λέγουσιν οἱ σοφοὶ τὴν ψυ-
 χὴν τὰ μὲν, διὰ τῆ σώματος αἰσθάνεσθαι, οἷον
 ἀκούεσαν, βλέπουσαν, τὰ δ' αὐτὴν καὶ αὐτὴν
 ἐνθυμεῖσθαι μηδ' ἐν τῇ σώματι χωμένῳ, διὸ
 καὶ τῇ ὄντων τὰ μὲν, αἰσθητὰ ἐστὶν. τὰ δὲ νοητὰ,
 ὧν ἕνεκα καὶ πλάτων ἐλεγχῇ ὅτι δεῖ τοὺς συνιδεῖν
 τὰς τῶ παντὸς ἀρχὰς ὀπιθυμουῦντας, ᾠεῶν
 μὲν αὐτὰς καὶ αὐτὰς δεκτέσθαι τὰς ἰδέας οἷον ὁ-
 μοιότητα καὶ μονάδα καὶ πληθὸς καὶ μέγεθος καὶ
 εἶδος καὶ κίνησιν, ᾠότερον αὐτὸ καὶ αὐτὸ τὸ κα-
 λὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ τὰ τοιαῦτα ᾠο-

παρὰ λα-
νους

τῶν ὄντων σοι χεῖρα, κόσμους δ' ἀπείρεις, οὐ* ὡδρα-
λάκταις δέ, τὰ νέφη σπώσασθαι, τῆς ἀφ' ἡλίου
ἀτμίδος ἀναφρεσμένης, καὶ αἰρέσης αὐτὰ εἰς τὸ
πλεῖστον, οὐσίαν θεῶ σφαιροειδῆ, μηδὲν ὅμοιον
ἔλυσαι ἀνθρώπων, ὅλον δ' ἐορᾶν καὶ ὅλον ἀκούειν,
μὴ κνέτοι ἀναπνεῖν, σύμπαντα ἔτι νοῦ καὶ
φρονέειν καὶ αἰετίζειν. περὶ τὸ ἀπεφάνηται ὅτι
πάν τὸ γὰρ μῦθον φθαρτὸν ὅτι, καὶ ἡ ψυχὴ πινύ-
μα, ἔφη τὸ καὶ τὰ πολλὰ ἡσώ νοῦ εἶναι καὶ τοῖς
τυχεύουσιν ἐν τῇ γλῶσσῃ ἡμῶν ἡσώ ἡσώ ἡσώ ἡμ-
πεδοκλήους εἰπόντος αὐτῷ ὅτι. ὁ σοφὸς, εἰκότως ἔφη, σοφὸν γὰρ εἶναι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὅτι
γνωσόμενον τὸν σοφόν. περὶ τὸ δ' εἶπεν ἀκατὰ
ληπτα ἔτι τὰ πάντα.

Ο

Ο' μπερς

Ο' μπερς ἰσορεῖται γῆρας καὶ τυφλὸς, ὡς μὴ ἦτ
τηδεῖς ἐπιθυμίας * ἢ δὲ τῶν ὁφθαλμῶν ἔρχε-
ται.

Π

Παλα-
μήδης.

Παλαμήδης ὄρε τὸ ζ' καὶ π', καὶ φ' καὶ γ'
σοι χεῖρα.

Πίνδα-
ρς.

Πίνδαρς ὁ λυρικὸς αἰτήσας τὸ κάλλιστον αἰ-
τῶν δὲ θηῶν τῶν ἐν τῇ βίῳ, ἀθρόον ἀπεδανέν
θεάξω, * ἀνακεκλιμένα εἰς τὰ τε ἐρομένους ἀ-
τὲ δεοζέειν γόνατα.

Πλάτων

Πλάτων ὁ φιλόσοφος λέγεται, μὴ γάμον π
μὴ δ' ὁμιλίαν σώματος κατὰ πάνα ἀναχέει

Φ

συλήσασαν. διὸ καὶ φησὶ· τί γὰρ ἔστι πλάτων ἢ
μωσῆς ἀτπικίζων;

Νέτωρ ἐποποιὸς ὁ ἐκ λυκίας ἔγραψεν ἱλιάδα Νέτωρ.
λειπογράφου, ἔστι γὰρ ἐν τῇ α', μὴ δύσεκε-
+ σθαί α'. καὶ * κατὰ ραψωδίαν οὕτω τὸ ἐκά-
στην κλιμῶνεν σιχαίον, ἐπέμισε δὲ καὶ ξυφί-
ρος ὁ δ' ὕσσειαν ὁμοίως αὐτῇ.

Ξ

Ξάνθος λυδὸς ἰσορικός ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς λυ. Ξάνθος.
διακῶν τῶ ἰσορικών φησὶν ὅτι γυγνῆς ὁ
λυδῶν βασιλεὺς ἀνέχουσι, ὅπως ἐ-
λυδῶν βασιλεὺς ἀνέχουσι.

Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, πέμψαντες αὐτῷ Ξενοκρά-
τῇ μακεδόνοιο ἀλεξάνδρου χρυσῷ ξείνονα τῆς.
λαντα, ἀπέπεμψεν εἰπὼν βασιλεῖα δεῖσθαι χρη-
μάτων οὐ φιλόσοφον. ἀντιπᾶντι ποτὲ ἐλθόν-
τος εἰς ἀθῶναι, καὶ ἀσπασμένους τῶν, οὐ φε-
τερον ἀντιπαρασηγορεύσει, ὡς ἢ τὸ λόγον ὅν-
λεγε δεῖσθαι ἀσπασθαι ἀτυφότητος δὲ ὡς πολλὰ-
κίς ἐαυτῇ τῆς ἡμέρας ἐμελέτα, καὶ ὥρην μίαν
ρασιν ἀπένεμε σιωπῇ· ἀθῶναι δ' ὅμως αὐ-
τὸν τοιοῦτον ὄντα. ὅπως αὐτὸν ποτὲ, τὸ μετρί-
σιον ἀτονουῶτα δεῖναι, καὶ αὐτὸν ὡς εἴτα δη-
κῆξις ὁ φαληρός, καὶ ἐκάτερον ὑπεκατέστησε
Ξενοκράτῃ μὲν, τῷ * ἐλδτερίαν, ἀθῶναι δὲ ἐλδτερίαν,
τὸ μετρίσιον.

Ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος ἔλεγε τέσσαρα εἶναι Ξενοφά-

τὸ δὲ χιμῶος, καὶ διον. περκεφάλαιον δ' αὐ-
 τὰ φέρειν ἔδει. τό, τε φειαγόμῃρον ποτήριον ἐ-
 μείζον κοτυλιεύου. ξάγημα, θερμός ἢ κύαμος.
 ἔστι δ' ὅτε καὶ αἰρίων, ἀπῖρος, ἢ ῥόα. ἢ ὄχνηαι,
 ἢ ἡ δ' ἴχθυες. λυκόφρον δὲ γράψας αὐτὰ ἐγ-
 » κώμιον, πρὸς τοῦτου φησὶν, ὡς ἐκ βραχέας δαι-
 » τὸς ἢ βαλὰ κύλιξ αὐτοῖς κυκλεῖται, πρὸς μέτρον.
 » τρεῖς γήματα δὲ ὁ σωφρον. τῆς πῆς φιληκόοις λόγος.
 » τῶτον φασι τυράντων πολλάκις ἐλδοθερῶσαι τὴν
 πατρίδα. φοιτᾶν γυνὴ καὶ πρὸς ἀντίγονον καὶ
 βούλεσθαι ἐλδοθερῶσαι πάλιν αὐτὴν. τὸ δέ,
 μὴ εἰκόντος. ἐπ' εὐνομίας ἀσιτήσαντα ἐπὶ αἱ-
 μερῶν, τὸν βίον μεταλλάττει.

Μέλις-
 σος.

Μέλισος ἔλεγε τὸ πᾶν ἄπειρον εἶναι καὶ ἀ-
 ναλλοίωτον, καὶ ἀκίνητον καὶ ἐν ὁμοίῳ ἑαυτῷ καὶ
 πλήρες, κίνησιν τε μὴ εἶναι, δοκεῖν δὲ εἶναι, καὶ
 πρὸς θεῶν ἔλεγε μὴ δεῖν ἀποφαινεσθαι, μὴ γὰρ εἶναι
 γινώσκιν αὐτὴν.

II

Νικόλα-
 ος.

Νικόλαος φιλόσοφος ὁ δαμασκηνὸς παρ' ὅ-
 τον ἡγαπήθη πρὸς τὸν ἀνγούσου καίσαρος ὡς π-
 τὰς ἐκ τῆς ἐκείνου πειπομένους. πλακουῦτας τὰ
 καίσαρι νικολάου, αὐτὸν καλεῖν, καὶ διαμένει
 τὲτο ἄχρι τῆς σήμερον.

Νουμῆνι-
 ος.
 ἑλπίς

Νουμῆνιος πυθαγορεὺς φιλόσοφος ὁ ἀπαμύδης
 τῷ πλάτωνατος διάνοιαν ἔλεγχεν ὡς ἐκ τῆς μω-
 σαϊκῶν βιβλίων τὰ πρὸς θεοῦ καὶ κόσμου ἀπο-
 συλή-

τεῖον ἀπεδίδου. πρὸς γοῦν τοὺς ἀντιπολιτευ-
 μένους, ταῦτα πρὸς φέρετο. ἤλπισκετ' ἄρα, καὶ
 πρὸς ἀδυνάτων ταχὺς, καὶ πρὸς χελώνης αἰτὸς
 βραχεῖ χρόνῳ. ταῦτα δὲ ὅτι ἀχαιοὺ ἐκ τῆς
 σατυρικῆς ὁμφάλης, ὡς τε πρὸς πταίουσιν, οἱ
 λέγοντες αὐτὸν μηδ' ἐν ἀνεγνωκέναι πλὴν τῆς ὀ-
 ρεωίδου μηδείας. σίλπνωνα ἐπαινῶν, ἄλλο
 μὲν οὐδ' ἐν εἰπε πλὴν ὅτι ἐλδοθέριος. ἐν δὲ ταῖς
 ζητήσεσιν ὡς δὲ μάχης ἦν ὡς * ὑπόπια φέρων ὑπόπια
 ἀπὸ τῆς. οὕτως δὲ ἦσαν οὗτος καὶ ἀσκληπιάδης φί-
 λοι, ὡς τε ἀρχαὶ πόλιν δὲ ξιχαλίας αὐτοῖς δὲ
 72 γράφαντος * σφριζομένους πρὸς τῆς δούτερος
 ἀρεῖ, μηδέτερον λαβεῖν, ἔγνησαν δὲ γυναικας,
 ἀσκληπιάδης μὲν τὴν θυγατέρα, τὴν δὲ μητέ-
 ρα μὲν ἔδμημος. καπειδὴ τελευτήσῃ τῷ ἀσκλη-
 πιάδῃ τὸ γυναικον, ἔλαβε τὸ τῆς μὲν ἔδμημου. ἐ-
 κεῖνος τε αὖ, ἐπειδὴ πρὸς τῆς πολιτείας, πλε-
 σίαν ἔγνησαν, ἐπέφευγε μὲν τοὶ τὴν τῆς οἰκίας
 διοίκησαν τῇ πρὸς τῆς γυναικί, τὰ δὲ συμπό-
 σια οὕτως ἐποιεῖτο πρὸς τῆς μετὰ δυοῖν ἢ ξιῶν
 * ἐς ὃ βραδέως ἡ τῆς ἡμέρας. ἐπειτα πρὸς ἐκάλει
 τοὺς παραγχομένους καὶ αὐτοὺς ἡδὴ δεδειπνηκό-
 τας, ὡς τε εἰς ἐλδοθῶν θάττον ἀνακάμπτων, ἐ-
 πυνθάνετο τῇ ὁξείοντων τὶ εἴη παρακείμενον, καὶ
 πῶς ἔχοι τῆς χρόνου. εἰ μὲν οὐκ ἔλαχον ἦν ἢ τὰ-
 ριχον, ἀνεχώρει. εἰ δὲ κρεάδιον, εἰσήεσαν.
 ἡ δὲ τῆς μὲν θέρους, ψίαδος ὅτι τῇς κλινῶν.

γείλας ὅπ βασιλείας υἱὸς ἔστι, πρὸς τὸν ἀναίδη-
 τον ἀναφέροντά τι αὐτῷ εἰκαίως, ἠρώτησεν εἰ
 ἀγρὸν ἔχει, φήσαντος δὲ καὶ πᾶμπλῆστα κτήμα-
 τα, πορόβου τῶν υἱῶν ἔφη, καὶ ἀκείνων ὀπιμελοῦ, μὴ
 συμβῇ σοι καὶ ταῦτα δαφθεῖραι καὶ κομψὸν ἰδι-
 ώτῳ ὑποβαλεῖν. πρὸς τὸν εἰπόντα πολλὰ
 τὰ ἀγαθὰ, ἐπύθετο πόσα τὸν ἀειδμόν, καὶ
 εἰ νομίζοι πλείω ἢ ἔκατόν. ὡς δὲ καὶ * ἐκκλητὴς, 70
 καὶ τὰ τῆς χολῆς ἀδελφοὺς, οὔτε γουῦ τάξιν
 πινὰ ὡς παρ' αὐτῷ βλέπειν, οὔτε βάθρα κύ-
 κλω δέκειτο, ἀλλ' οὔ ἂν ἔκαστος ἔτυχε περὶ πα-
 τῶν ἢ καθήμενος ἤκουε, καὶ αὐτὸς τῶν τὸν ἑό-
 πον δακρυμένον. κρείττος δὲ ποτε περὶ σταμένον
 αὐτὸν καὶ καταπτόμενον εἰς τὸ ὅτι πολιτεύεται,
 ἐκέλευσε πῖναι εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβαλεῖν
 αὐτὸν, τὸν δὲ, μηδὲν ἦτον τηρεῖν παρόντα καὶ
 ὑπερκύπτοντα, ἀγαμεινόνοιόν τε καὶ ἡγασίπο-
 λιν ὑποκαλεῖν. ὡς δὲ πῶς ἡρέμα καὶ δεισιδαι-
 μονέστερος, σὺν ἀσκληπιάδῃ γουῦ ποτε κατὰ
 ἀγνοίαν ἐν παιδοκείῳ κρεάτων ῥιπτούμενων φα-
 γῶν, εἰπεὶ μάθοι, ἐναυτία τε καὶ ὠχρία, ἕως
 ἀσκληπιάδης ἐπετίμησεν αὐτῷ. * ὥς δὲ, εἰ 71
 πῶν, ἠνώχλησεν αὐτῷ τὰ κρέα. ὡς δὲ φιλυπό-
 δοχος καὶ δὲ τὸ νοσῶδες τῆς ἐρεξίας, πλείω συ-
 νάγων συμπτώσια, πρὸς εἶχε δὲ ὁμήρω καὶ τοῖς
 μελικοῖς. εἶτα σοφονλεῖ καὶ ἀχαιῶ. ὦ καὶ τὸ
 δαυτερεῖον ἐν τοῖς σατύροις, αἰχὺλῳ δὲ τὸ πρῶ-
 τεῖον

ἐκπυροῦσθαι, τὴν δὲ σελήνῳ ὀλίγον τὲ πρὸς
 μεταλαμβάνειν, * ἐκλείπειν δὲ ἥλιον καὶ σελήνῳ, ἐκλείπειν
 τὰ κεκλῖσθαι τὴν γῆν πρὸς μεσημέριαν. τὰ
 δὲ πρὸς ἀρκτῷ, αἰτείνεσθαι καὶ κατὰ ψυχρὰ
 εἶναι καὶ πῆγνυσθαι, καὶ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν
 ὁππότε, τὴν δὲ σελήνῳ σὺν ἑχῶς, εἴτε τὸ ἀνί-
 σοις εἶναι τοὺς κύκλους αὐτῶν ἐξ ὧς ὡς περ γε-
 νέσθαι κόσμου, οὕτω καὶ ἡμῶν ἐξ ὧς φθίσαι κα-
 τὰ πᾶσα ἀνάγκη καὶ ὁποῖα βλάστηται.

M

Μενέδημος ὁ ἐρεξιδεύς ἀρχιέκτονος υἱὸς καὶ, Μενέδη-
 ὅθεν γράψαντες αὐτὸ ψήφισμα π, καθήκατο
 τις ἀλεξίνειος εἰσὼν, ὡς οὔτε σκηνῶν, οὔτε ψη-
 φίσματα πρὸς ἡμῶν σοφῶν γράφειν, πεμφθεὶς
 δὲ πρὸς τοὺς ἐρετρίων εἰς μέγαλα, ἀ-
 νήλθεν εἰς ἀκαδημίαν πρὸς πλάτωνα, καὶ δι-
 εραθεὶς, κατέλιπε τὴν στρατείαν. καὶ δὲ σεμνὸς
 ἰκανῶς, ὅθεν αὐτὸν κράτης παρεδῶν, φησί.
 69 φιλιάσιον τ' ἀσκληπιάδην καὶ ταῦτον ἐρέξω. ὁ
 70 δὲ τίμων οὕτω. * λόγον ἀναστήσας ὠφρυωμέ-
 71 νος ἀφ' ὧν βόμβας. οὕτω δ' ἦν σεμνὸς, ὡς δι-
 72 ρύλοχον τὸν καλαμῶνα μετὰ κλειπώιδου κυ-
 ζικῆνοῦ μειρακίου κληθέντα ὑπ' ἀντιγόνου,
 ἀντεπεῖν, φοβεῖσθαι γὰρ μὴ μενέδημος αἰσθῇ.
 καὶ γὰρ ἐπιπύπτης καὶ παρρησιασής. ἀντιγόνου
 συμβουλευμένου πῶς εἴποι ἐπὶ καὶ μὴ ἀφίκοι-
 το, σιωπῆσας τὰ ἄλλα, μόνον ἐκέλευσεν ἀπαγ-

Γ γέλα

το εἶδ' ἔναί ὅτι οὐδ' ἐν οἷδ' ἐν.

Αἴσωπος Αἴσωπος ἔχ' ὁ μυθοποιὸς, ἔγραψε κατὰ ἐλή-
νης, ἔνθα φησὶ πάντα ἰχθυῶν καλεῖσθαι κητώδη.
ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον διείσκεισθαι, ὃς
Asterity ἰσχυρὸς τὰς ἡλίκων ἀνάπτει, ποιεῖ δὲ τοὺς φίλους.

B

Βίων

Βίων ὁ βορουθενίτης ἔλεγε μὴ εἶναι θεὸς, διό
καὶ ἔστιν εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἔρασμα:

- » Βίωνα τὸν βορουθενίτην, * ἔφησεν ἡ σκυλίσσα, 20
» λέγαν, ἀκούομεν θεοὺς ὡς ἐδὲν εἰσὶν * ὄντες.
» κείμην τὸ δόγμα τοῦτ' ἔχων ἔμμενεν, ὡς ἂν εἰ-
κὸς
» λέγαν, φρονεῖν ὅπως δοκεῖ, κακῶς μὲν, ἀλλ' ἐ-
δοξε.
» νυνὶ δ' εἰς νόσον πεσὼν μακρῶν καὶ μὴ θάνη δε-
δοικώς,
» ὁ μὴ θεοὺς εἶναι λέγων * ὄνησεν ἐδὲ βλέψας, 21
» ὁ πολλὰ χλοάσας βροτοὺς, οἱ θεοὶς ἔθουον,
» οὐ μόνον ἐσχάτης ὑπὸ βωμάτων *
» κνίσση, λίπη, * θυλήμασι θεῶν ἔδισκε ῥίνας,
» οὐδ' εἶπε μένον * ἄλιτον σύγνωτε τοῖς φρίν, ἀλλὰ
» καὶ γράτ' ὤκων διμαρῶς ἔραχλον εἰς ἐπὶ δ' ἔλω,
» καὶ σκυτίσι βραχίονας πεπεισμένος ἔδησε,
» ῥά μνοντε καὶ κλάδον δ' ἀφνης ὑπὸ θύρῳ ἔθηκεν
» ἀπαντα μᾶλλον ἢ θανεῖν ἔτιμος ὧν ὑποურγῶν.
» μωρὸς δ' ὃς ἤθελε πινος μισθεῖ τὸ θεῖον εἶναι,
» ὡς τῶν θεῶν ὄντων ὅταν βίων θέλη νομίζην.

τοὶ 20

- ἐπεὶ πένης ὡς χερύσασθαι, οὐκ ἐντεράπλου δὲ
 πνα τῷ βασιλείων, διὸ καὶ περσεβύων περὶ ἀν-
 τίστονον ἑστὶ τῆς παξίδος, οὐκ ἐπέτυχεν, ἣν δὲ
 16 φιλομειράκιος καὶ καταφερῆς καὶ * ἐτέραις συν-
 ὤκει, καὶ ποτε τὸν ἐρώμηνον αὐτῷ, δημοχάρει
 ὁμιλουῦτα καταλαβὼν, * ὑπ' ἀνδραγαθίας
 ὡς αὐτοῦ ἐφη. περὶ ἀείδηλον περτείνον-
 τά τι θεωρήματα ἐπὶ συμποσίου καὶ ἀξιοῦτα εἰς
 αὐτὸ λέγειν, εἶπεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μάλιστα φιλο-
 σοφίας ἴδιον τὸ, καὶ ἐν ἐκάστων ἐπίστασθαι. τίμων
 δὲ ὡς φίλοχλον παίζῃ, λέγων,
 22 ὡς εἰπὼν, ὅχλοιο περὶ αὐτῶν εἰς κατέδυσεν,
 22 οἱ δὲ μιν ἦντε γλαῦκα * περὶ αὐτῶν τοῦτο, περὶ αὐτῶν
 17 ἡλέματον δεικνύετε, * ὅθ' οὐνεκα ὅχλω ἀρεσκ' ὅθου ἐνεκ'
 22 εἰς ὅχλω ἀρεσκ'
 22 οὐ μέγα περὶ ἡμᾶς, τάλας τὶ πλατύνει ἡλίθιος
 ὡς
 Οὕτω δὲ ἀτυφος ὡς, ὥστε τοῖς μαθηταῖς παρή-
 νει καὶ ἄλλων ἀκούειν.
 18 Ἀρχύτας ὁ πυθαγορεὺς * στρατῶν τῶν πο- Ἀρχύ-
 λιτῶν οὐδέποτε ἠττήθη, φθονηθεὶς δὲ ἀπαξ τας.
 ἀφῆκε τὴν * στρατηγίαν, καὶ οἱ αὐτῶν εἰλήφθη-
 σαν. στρατῶν
 Οἰμασίδης ἀρχύτας ὁνειδίζόμενος ὅτι τῷ Ἀρχύ-
 19 μὴ ὀξακούει, εἶπε. τὸ γὰρ ὄργανον * ὑπὸ ἐμοῦ τας.
 ὁνειδίζόμενον, λαλεῖ.
 Ἀνάξαρχος ὁ ἀβδηρῆτης ἔλεγε μὴ δὲ αὐτὸ τῷ Ἀνάξαρχ-
 το χρε.

Ἀρκεσί-
λαος.

Ἀρκεσίλαος, ἕτος παρὸς τὸν Θεασύτερον δια-
λεγομένοι νεανίσκον, οὐ λήψεται τις ἔφη τοῦτον
* ἀσεραλαωτὶ; παρὸς τὸν αἰτίαν ἔχοντα περαί- 14
νεσθαι, ὡς ἀνῆνεγκεν αὐτῷ ὅτι οὐ δοκεῖ ἕτερον
ἑτέρου μεῖζον εἶναι, ἠρώτησεν εἰ οὐδὲ τὸ δεκα-
δάκτυλον τῆ ἑξαδακτύλου, πρὸς ἀλεξίνιον πνα
διαλεκπκὸν μὴ διυνάμδμον κατ' ἀξίαν τῶν ἀ-
λεξίνου πὶ διηγήσασθαι, τὸ φιλοξένῳ παρὸς τοὺς
πλινθιακοὺς παρὰ χθὲν εἶπεν, ἐκεῖνος γὰρ τὰ αὐτῷ
κακῶς ἄδοντες τοῦτοις καταλαβὼν, αὐτοὺς τὰς
πλινθοὺς αὐτῶν συνεπάτησεν, εἰπὼν, ὡς ὑμεῖς
ἔμαθ' ἀποφθεῖρετε, ἔγωγε καὶ γὰρ ἔμαθ' ὑμέτερα, ὡς
δὲ δὴ ρεσιλογώτατος ἀπαντήσας δὲ σόχως, πισ-
κώτατός τε ἑωρὸν ὄντινου, παρὰ καὶ πλείους
παρὸς αὐτὸν ἀπαήτων εἰς τὴν χολήν, καίπερ
ὑπὸ ὀξύτητος αὐτῷ ἐπιπληττόμενοι, ἀλλ' ὁμως
ἔφερον ἡδέως, καὶ γὰρ ἦν ἀγαθὸς σφόδρα καὶ ἐλ-
πίδων ὑποπιμπλὰς τοὺς ἀκούοντας, ἔντε τῷ
βίῳ κοινωνικώτατος ὡς καὶ δὴ ἐργατῆσαι παρ-
χρηστάτος, καὶ λαθεῖν τὴν χάριν ἀτυφώτατος.
εἰσελθὼν γουὺ ποτὲ πᾶσι κτησίβιον νοσοῦντα,
καὶ ἰδὼν ἀπορία θλιβόμενον, κρύφα βαλάντιον
ὑπέθηκε τῷ παρὰ κεφαλαίῳ, καὶ ὅς δὴ ὄρων,
ἀρκεσιλάου ἔφη τὸ παίγνιον. καίπινος ἀργυρο-
ματα λαβόντες εἰς ὑποδοχὴν φίλων καὶ * ὑπο- 15
σερουῶτος οὐκ ἀπαήτησεν οὐδὲ παρὰ σκεπολήσας,
οἱ δὲ, φασὶν ἐπαίτηδες χεῖρας, καὶ ὑποδιδόντες
εἶπε

„ ἀλλ' ἔθανες φθισικὸς, τὰχ' ἐρεῖ τις ἴσως, π' δὲ
τοῦτο;

„ πάντως εἰς αἰδὴν δεῖ πιν' ὁδὴν ὅν' ἔχει.

12 Ἦρесе δὲ αὐτῷ τὰδε, διδασκτὴν * ἀπεδείκνυ ἀπιδείκνυ
τὴν ἀρετὴν τῶν ἔργων τὴν ἐξ αὐτῆς, μήτε λό-
γων πλείων * διομένειν μήτε μαθημάτων, * ἀ- διομένῳ
τάρκοι τὴν εἶναι τὸν σοφὸν, πάντα γὰρ αὐτῷ εἶναι αὐτῆς
τὰ ἡν' ἄλλων, τὴν δὲ ἀδοξίαν ἀγαθὸν καὶ ἴσον
τῷ πόνῳ, καὶ τὸν σοφὸν οὐ κατὰ τοὺς κειμένους
νόμους πολιτεύεσθαι· ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς ἀρετῆς,
γαμήσθαι τε τεκνοποιίας χάριν, ταῖς δύφυεσά-
ταις συνιόντα γυναιξὶ, καὶ ἐξαθήσεσθαι δὲ,
μόνοι γὰρ εἰδέναι τὸν σοφὸν, τίνων δεῖ ἔσθαι, τῷ σο-
φῷ ξένον οὐδὲν ἀξίεραστος ὁ ἀγαθὸς, οἱ σπου-
δαῖοι φίλοι, συμμαχίης ποιεῖσθαι τοὺς δύ-
φυ- χους ἅμα καὶ δικαίους, ἀναφαίρετον ὅπλον ἀρε-
τή. κρεῖττον ἔστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν, πρὸς
ἅπαντας κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν πρὸς
ὀλίγους μάχεσθαι, πρὸς τῶν τοῖς ἐχθροῖς, πρὸς
τοῖς γὰρ ἡν' ἀμαρτημάτων αἰδάνοντα. τὸν δὲ-

13 καίον πρὸς * πλεῖον ποιεῖσθαι τῇ συλφεοῦς, ἀν- πλείον
δρὸς καὶ γυναικὸς ἢ αὐτῇ ἀρετῇ, ὅτι ἀγαθὰ κα-
λὰ, τὰ κακὰ αἰσχερά, τὰ πονηρὰ πάντα νόμι-
ζε ξενικά. τείχεος ἀσφαλέστατον φρόνησιν, μήτε
γὰρ καταρρεῖν, μήτε πρὸς δίδουσθαι τείχη κα-
τασκοδασίαν ἐν τοῖς αὐτῶν ἀναλώτοις λογισ-
μοῖς.

Ἀρκε-

κυκλοφορε-
κη

οιερμης

αἰθέρια συνεσάμα, αἰλλοίαν δὲ αὐτῇ τῷ κί-
 ῥῳ ἐῖναι * κυκλοφορητικὴν γὰρ καὶ τῷ ψυχρῷ, 10
 ἁσώματον ἐντελέχειαν οὖσαν τῷ πρῶτῳ, σώ-
 ματος γὰρ φυσικοῦ καὶ ὀργανικοῦ διωάμει ζῶν
 ἔχοντος, διττὴ δὲ ἐστὶν αὐτῇ κατ' αὐτὸν, λέγει δὲ
 τῷ ἐντελέχειαν ἥς ὅστις εἶδος π' ἁσώματον, ἢ
 μὲν κατὰ διωάμειν ὡς ἐν τῷ κηρῷ * Θέρμης ἐ- 11
 πιτηδεϊότητα ἔχων ἐπιδέξασθαι τοὺς χαρακτη-
 ρας, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ ἀνδρίας κατ' ἔξιν
 δὲ λέγεται ἐντελέχεια, ἢ τοῦ σιωτετελεσμένου
 ἔρμου ἢ ἀνδριάντος, σώματος δὲ φυσικοῦ, ἐπὶ
 τῷ σωματίων τὰ μὲν ὅστις χειρόκμητα ὡς τὰ
 ὑπὸ τεχνιτῶν γινόμενα, οἷον πύργος πλοῖον,
 τὰ δὲ ὑπὸ φύσεως ὡς φυτὰ καὶ τὰ τῶν ζώων,
 ὀργανικῇ δὲ εἶπε τοῦτες ἰσχυρὸς τι κατεσκευασ-
 μένου ὡς ἡ ὄρασις πρὸς τὸ ὄρεον, καὶ ἀκοὴ πρὸς
 τὸ ἀκούειν, διωάμει δὲ ζῶν ἔχοντος, οἷον ἐν
 αὐτῷ, τὸ διωάμει δὲ ἦτον ἢ κατὰ ἐνέργειαν.
 κατὰ ἐνέργειαν μὲν ὡς ὁ ἐξηγορῶς λέγεται ψυ-
 χὴν ἔχειν, κατὰ ἔξιν δὲ, ὡς ὁ καθ' αὐτὸν, ἢ
 οὐκ καὶ οὗτος ὑποπίπτει, τὸ διωάμει πρὸς ἐ-
 σηκεν.

Α' ὑποθέ-
της

Α' ὑποθέτης ὁ κυλικὸς, ἀπλοκύνων ἐπεκαλεῖ-
 το. Διογένης δὲ λαέρπος σκώπτει αὐτὸν ὡς φιλό-
 ζων, ἐν ἐπιγράμματι οὕτως ἔχοντι.

» Τὸν βίον ἡδὺ καὶ ἀντίστανες ὡς πεφυκώς

» ὥστε δακρύνειν κατὰ τὴν ῥήμασιν ἐς ὅμασι.

ἀλλ'

τῶν ὁμοίων, τὴν δὲ ἀρετὴν μὴ εἶναι αὐτὰρ κη
 πρὸς δυνάμειον· πρὸς δὲ τῶν τε πρὸς
 σῶμα καὶ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν· κακοδαμονή-
 σαντος τοῦ σοφῆ καὶ ἐν πόνοις ἢ, καὶ ἐν πενίᾳ καὶ
 τοῖς ὁμοίοις, τὴν μὲντοι κακίαν αὐτὰρ κη πρὸς
 κακοδαμονίαν, καὶ ὅτι μάλιστα παρῇ αὐτῇ τὰ
 ἐκτὸς ἀγαθὰ, καὶ τὰ πρὸς τὸ σῶμα. τὰς τε
 ἀρετὰς ἔφη μὴ ἀντακολουθεῖν, ἠδ' ἐχέσθαι γὰρ
 φρόνιμον πᾶν καὶ δίκαιον ὄντα, ἀκόλαστον καὶ
 ἀκρατῇ εἶναι ἔφη τὸν σοφόν, μὴ εἶναι μὲν ἀπάθει,
 ματελοπαθεῖν δὲ. τὴν τε φιλίαν ὡρίσατο ἰσότη-
 τα δυνόιας ἀντίστροφον· ταύτης δὲ τὴν μὲν, εἴ-
 7 ναι * ξενικῶν. τὴν δὲ, συγγενικὴν εἶναι δὲ καὶ ἐξωτικήν.
 τὸν ἔσθαι, μὴ μόνον συνουσίας, ἀλλὰ καὶ φιλο-
 σοφίας, καὶ ἐραδὴ τεσσάμεν δὲ τὸν σοφόν καὶ πολι-
 τεύεσθαι, γαμήσθαι τε καὶ βασιλεῖ συμβιῶσαι·
 βίῳ τε βίῳ ὄντων, θεωρητικοῦ, ἡδονικοῦ,
 8 θεωρητικοῦ. τὸν θεωρητικόν * ἐπέκρινεν, δι- πρὸς ἐκείνους,
 κρηστὰ δὲ καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα πρὸς ἀ-
 9 ρετῆς ἀνάληψιν, ἔντε τοῖς φυσικοῖς * αἰνώ- ἀπολογώ-
 τατος ὡς πάντας ἐγχετο, ὥστε καὶ πρὸς τῶν
 ἐλαχίστων αἰτίας ἀποδιδόναι, τὸν θεὸν ἀσώμα-
 τόν ἀπέφανεν ὡς ὁ πλάττων, δατεῖναι δὲ αὐτῷ
 τὴν πρὸς πόνοις μέλει τῶν οὐρανίων, καὶ εἶναι ἀ-
 κίνητον αὐτόν, τὰ δὲ ὁπότε, κατὰ τὴν πρὸς
 ταῦτα συμπάθειαν κινεῖσθαι, εἶναι δὲ ὡς τὰ
 τέσσαρα στοιχεῖα καὶ ἄλλο πᾶν ὅτι οὐ τὰ
 αἰθέρα

του διττούς ὑποθέμενος σκοπούς, τότε πιθανὸν
καὶ τὸ ἀληθές διεσάφησε. δύο δὲ πρὸς ἐκάτε-
ρον διωάμεσιν ἐχρήσατο, διαλεκτικῇ μὲν καὶ
ῥητορικῇ πρὸς τὸ πιθανόν, ἀναλυτικῇ δὲ καὶ φι-
λοσοφίᾳ, πρὸς τὸ ἀληθές, οὐδὲν ὑπολειπό-
μενος ἔτε τῶν πρὸς δόξαις, οὔτε τῆς πρὸς
κρίσιν, οὔτε μὴν τῶν πρὸς χρῆσιν. πρὸς μὲν
οὐκ ἔτι δόξαις, τά τε ὀπίκα καὶ μεθοδικά,
παρέδωκε θεωτάσεων πλήθος, ἐξ ὧν πρὸς τὰ
παραβλήματα πιθανῶν ἐπιχειρημάτων οἶοντε
δύνασθαι, πρὸς δὲ τὴν κρίσιν τὰ ἀναλυτικὰ
πρῶτα καὶ ὑστερα· διὰ μὲν οὐκ ἔτι τῶν πρῶ-
των, τὰ λήμματα κρίνεται, διὰ δὲ τῶν ὑστε-
ρων ἡ συναγωγὴ ἐξετάζεται. πρὸς δὲ τὴν
χρῆσιν, τά τε ἀγωνιστικὰ καὶ τὰ πρὸ ἐρωτήσεως
ἐριστικὰ καὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων τὴν καὶ συλλο-
γισμῶν καὶ τῶν ὁμοίων τοῦτο· κριτήριον δὲ
τῆς ἀληθείας τῶν μὲν κατὰ φαῖσκιαν ἐνεργι-
μάτων, τὴν αἰδοῖσιν ἀπεφάνητο. τῇ δὲ ἡδι-
κῶν, τὰ πρὸ πόλιν καὶ πρὸ οἶκον καὶ περὶ νό-
μους, τὸν νοῦν. τέλος δὲ ἐν ἐξέδετο, χρῆσιν
ἀρετῆς ἐν βίῳ τελείᾳ, ἔφη δὲ τὴν δουδαμονίαν
συμπλήρωμα ἐκ τριῶν* ἀνθρώπων εἶναι. τῶν περὶ
ψυχῇ αἰδῶ καὶ πρὸς τὴν διωάμεν καλεῖ. ἐκ
δουτέρων δὲ τῶν πρὸ σώμα ὑγίαιας καὶ ἰσ-
χύος, καὶ κάλλους καὶ τῆς ὡραίουσιων. τῶν
δὲ ἐκτὸς, πλούτε καὶ ἀγαθείας καὶ δόξης καὶ
τῶν

3 Α'λεξίνος ὁ ἡλείος δ'αὖ τὸ *φιλονεικότατος εἶναι, Α'λεξί-
 ἐλεγχίνος ἐπεκλήθη. τέτον φασὶν ὡς ἐκ τῆς ἡλι-
 νος
 δος ἀπελθὼν, ἐν Ὀλυμπίᾳ φιλοσοφίῃ. τῶν δὲ
 μαθητῶν τοῦ πυνθανομένων δ'αὖ τί τῇδε κατοι-
 κεῖ, φάναί βέλεσθαι αἵρεσιν συστήσασθαι ἢν Ὀλυμ-
 πικῶν κληθήσεται, τοὺς δὲ καὶ ἐφοδίοις θλι-
 βομένους καὶ τὸ χρεῖον νοστρον καταγνόντας, ἀ-
 πελθεῖν, καὶ τοῦ λοιποῦ διατρέβειν ἀλεξίνον
 σὺν οἰκίῃ μόνῳ, ἔπειτα μὲν τοι νηχόμενον ἐν
 τῷ ἀλφειῷ, νυχθῆναι καλὰ μῶ καὶ τελούτῃσαι,
 καὶ εἶναι εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα.

.. οὐκ ἄρα μῦθος ἦν ἐκεῖνος εἰκαῖος,

.. ὡς ἀτυχῆς τις ἐὼν τὸν πόδα κολυμβῶν * περιέ-

4 πῶρε πῶς

.. ἦλῶ. καὶ γὰρ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, ὡρὶν ἀλφείον
 ποτ' ἐκπερῶν ἀλεξίνος, θνήσκει νυχθεὶς καλὰ-
 μῶ.

Α'εισοτέλη τὸν σαχλείτην φασὶ παῖνα εἰς Α'εισο-
 τὸν θλαδίαν ἐρμείαν ποιήσαντα ὃς ὑπ' αὐτοῦ τέλης
 πεντερεῖς, καταχειθῆναι πλεῖν ἀκόνιτον καὶ ἀ-
 ποθανεῖν, οὗτος βούλεται διττὸν εἶναι τὸν κατὰ
 φιλοσοφίαν λόγον, τὸν μὲν, πρακτικόν, τὸν δὲ
 θεωρητικόν. καὶ τοῦ πρακτικοῦ τὸ, τε ἡθικόν
 καὶ πολιτικόν, οὗ τὰτε πρὸς πόλιν καὶ τὰ πρὸς
 οἶκον * γεγραφθαι. τοῦ δὲ θεωρητικῆς, τόντε
 φυσικόν καὶ λογικόν, οὗ τὸ λογικόν οὐχ ὁλομέ-
 ρως, ἀλλ' ὡς ὄργανον θεωρητικῶς μενόμενον, καὶ τοῦ-

Laert. ad
 v^m v^{sq}; ad
 finem.

ὑπογρά-
 φται.

λόγων, δῶρα λαβεῖν. ἔπειτ' ἀφικόμηνον ἀθή-
ναζε, μὴ πολὺν σοφισθεῖν, ἐν δόδοιμου-
ταιν τότε τῶν περὶ πλάτωνα, ἐμμίωθες δὲ τὰς
ἀκροάσεις ποιεῖσθαι, πούτε τοὺς διαλόγους καὶ
ἀρίστωνος ὑπώπιδον, ἐν γουὺ μελέθεις ἀνα-
γνώσκοντες αὐτὰ, φασὶ σκῶψαι εἰπόντα, πό-
θεν σοι λησὰ ταῦτα;

Ἀρίστωνος.

Ἀρίστωνος ὁ κυρίως αἰὼς τὰς ἡδονὰς μὲν με-
τεδίωκε, πόνον δὲ οὐδεμίαν ἀπολαύσιν ἐθήρα
τῶν οὐ παρόντων, ὅθεν ὁ διογένης βασιλικὸν
κυῖα αὐτὸν ἐκάλει. οὕτως ἐροτηθεὶς τί πλέον
ἔχουσιν οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, ἂν πάντας οἱ νόμοι
ἀναιρεθῶσιν, ὁμοίως βιώσομεν, ἀργύριον εἶπε
ὡς τῶν γνωρίμων λαμβάνειν, οὐχ ἵνα αὐτὸς
χρῶτο, ἀλλ' ἵν' ἐκεῖνοι εἰδέιν εἰς τίνα δεῖ χρῆ-
σθαι τοῖς ἀργυρίοις. πρὸς τὸν αἰπώμενον ὅτι
στωκράτους ὦν μαθητὴς ἀργύριον λαμβάνει, καὶ
μάλα εἶπε, καὶ γὰρ στωκράτη πεμπόντων πινῶν
*αὐτὰς καὶ σίτον καὶ οἶνον, ὅλγῃ λαμβάνοντα, τὰ
λοιπὰ ἀποπέμπειν, δὴ τυχίδη δὲ περὶ *ἀργυρο-
ρήτω ἐχρήσθαι, καὶ λαίδη τῇ ἑταίρῃ, πρὸς οὐκ
τοὺς μεμφομένους, ἔφη. ἔγωγε λαίδα, ἀλλ' οὐκ ἔ-
χομαι. ἐπεὶ τὸ κρατὶν καὶ μὴ ἡττάσθαι ἡδονῶν,
ἄριστον, οὐ τὸ μὴ χρῆσθαι ἐροτηθεὶς τίνα ὅστιν ἂν
δεῖ τοὺς καλοὺς παῖδας μαρτυρεῖν, ἔφη, οἷς ἄν-
δρες γινόμενοι χρῆσονται, τέλος δ' ἀπεφασίτω
λείπειν κίνησιν εἰς αἰδοῖσιν ἀναδιδραμύλῃ.

ἀργυρωνήτης
Laert.

Ἀλέξι-

7

ΗΨΥΧΙΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ

ΓΛΩΤΤΙΣΤΟΥ, ΠΕΡΙ

τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμπάντων σοφῶν.

ΥΝΙΚΗ' ἐκλήθη φιλο-
σοφία δ'αὖ τὸ, ἐν κυροσάρ-
γῃ τῇ γυμνασίῳ, κατάρ-
ξαται αὐτῆς τὸν ἀνπαδέ-
νω.

Ἡ δὲ θεωρητικὴ δ'αὖ
τὸ ἐν θεωρίᾳ ἡζικήται

κατάρξαται αὐτῆς ἀριστοτέλην.

Ἀπολλώνιον τὸν τυανέα κύησα ἡ μήτηρ, δαί- Ἀπολλώ-
μονα ἐθεάσατο λέγοντα, ὡς αὐτὸς εἴη ὃν κύει νιος
εἶναι δὲ αὐτὸν θεωρεῖα τὸν αἰγύπτιον, ὅθεν ὑπο-
λήφθαι αὐτὸν θεωρεῖως εἶναι ἕον.

Ἀρείου τοῦ θεροκοννησίε φασί τινι ψυχῇ Ἀρείας
ἔξιναι ὅτε ἐβέλετο, καὶ ἐπανέναι πάλιν.

Ἀισχίνης ὁ τῷ ἀλλαντοποιῷ διεβάλλετο ὑπὸ Αἰσχίνης.
μενεδήμου τῷ ἐρετρίῳ, ὡς τοὺς πλείους δια-
λόγους ὄντας στοκράτους, ὑποβάλλοιτο λαμβά-
νων ὡς ἂν ξανθίωπης, ὧν οἱ καλέμενοι ἀκα-
φαλοι, σφόδρα εἰσὶν ἐκλελυμένοι, καὶ οὐκ ἐπι-
φαίνοντες τινι στοκρατικῇ δυνάμει, οὗτον φα-
σι * διαπορεῖν ἐλθεῖν εἰς σικελίαν πρὸς Διονύ- δι δαπρίαν
σιον, καὶ ὑπὸ μὲν πλάτωνος παροφθιῶναι, ὑπὸ
δὲ ἀρείῳ περὶ συσταθῆναι, δόντα τε πῶς τῇ

Α 4 λόγων

ΕΧ ΤΩΝ ΖΟΪΔΑ.

ΕΥΧΙΟΣ Μιλῆσι, υἱὸς ἡσυχίᾳ δικηγόρου
 καὶ σοφίας, γηρυνῶς ἐπὶ Ἀναστασίου βασιλείας,
 ἔγραψεν ὀνοματλόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ
 ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομὴ ἐστὶ τὸ βιβλίον, καὶ
 χρονικὴν πίνα ἱστορίαι ἡνίκα διείλιν ἐξ ἐξ διαστή-
 ματα, οὕτω γὰρ καλεῖται βιβλίον, ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ κα-
 τα καιρὰς περὶ τῶν Ρωμαίων βασιλείων, καὶ αἱ δυναστεῖαι
 τῶν κατὰ τὸν χρόνον κρατησάντων τυράννων, καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάν-
 ποι περὶ τῶν βασιλείων Ἀναστασίου τοῦ ἐπινομαστομένου
 Δικόρου. Εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμπάντων ἐκ-
 κλησιαστικῶν οὐδένης μνημονεύει, ὥς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέρ-
 χει, μὴ εἶναι αὐτὸν Χρῆστιανόν, ἀλλὰ τὴν ἐλληνικὴν ματαιοπονίαν
 ἀνάπλεον.

hunc laborem, ipso sibi deposcente, vnà cū Eunapio vertendum ante triennium miseram: quod ipsum, vti potest, ac solet, patriæ historiis cogendis nōnihil liberatus, egregiè præstitit. Cumque is rectè interpretationi suam epistolam præscripisset: ne Græcus alumnus ἀνδρὶ προίματις ἢ πέπλῳ πνὶ prodiret, tibi vti donarē, Bibliotheca mea iussit, quo vterque alterius ope, vsuque niteretur Latinus & Græcus: Sic fratrē Pollux alterna morte redemit.

Causas, cur meum Musæolum ex animo tibi cupiat, præter raras animi dotes, auctoritatem, amicitia, etc. cōmunitas quædam tuæ bibliothecæ priuatæ, humanitasque facit. Sed hæc malo ex aliis copiosius intelligas. Vale, ac Stobæi physica, cum soo. sacris Epistolis Græcis, Dioscoridē repurgatum, & alia breui expectato, meq; redama, qui omnino illud Lyrici teneo: ὅσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεὺς, αὐτὸν ὄνται βοᾶν περὶ δῶν.

pietentem Tyresiam vmbri aliis vagantibus ineptè præferimus. De Plutarchi collatis, mutuisq; Valerij exemplis, Philostrato &c. nō eruditi modò suauem, sed litterarum itidē expertes vberem fructū percipiunt: de naturæ, morum comprehensis regulis, nisi bene docti, cumulari, et expoliri nemo potest. Laudo igitur hunc Illustrium, qui præstantium aliquot Poëtarum vitas stylo non vulgari conscripsit: vt qui periere, aut cum tinea conflictantur, hac aliquando memoria excitentur, vel saltem nomine viuant: qui supersunt, de tanto naufragio nobis sint plus cari, recentiorum huius generis iudicia vtilius simul æstimemus. Impetravit hic auctor in Asia, Ionas, & Caros inter, quod Hipponicus mediis in Athenis, Polycleto locata in opera se cōsecuturum dubitauit: vt alienis in vitā reuocatis, lucem sibi, hancque reliquam adderet commendationem. Quem ego scriptorem doctiss. & cl. V. Hadr. Iunio amico singulari hunc

3

MAGNIFICO DOMI-
NO AVGERIO A BVS-
BEKH, ORATORI, ET CONS.
Maximil. II, &c. eiusdemque se-
reniss. quatuor filiorū Curia, mo-
ribusque præfecto, Ioannes Sam-
bucus S.

I Physiognomices, si-
miliumque; ratio, & fa-
cultas de abditis etiam
animo quiddam præci-
pit, iudicareque solet:
quanto magis indoles,
natura, lucubrationes magnorum viro-
rum idem arguunt? Vt enim ex euentis
antegressa certius notantur, quàm de præ-
sentibus indiciis captantur futura: ita
illustrum vitæ diligenter editæ Philoso-
phorū doctrina, et spaciis monent amplius,
docereque possunt cōmodius. Nec pruden-
tiam sapientiæ, res gestas, et actiones
virtutum *δ' αλέξει, τὸν ἀρηκτὴν ῥητῆναι*, sa-

A 2 pientem

SVMMA PRIVILEGIORVM
REGIS CATHOLICI.

REGIÆ Catholica Maiestatis Priuilegiis cautum est, ne quis hunc librum, cui titulus est, Hefychij Milehij, Illustrij cognomento, de his qui eruditionis fama claruere, liber: Hadriano Iunio Medico interprete, citra Christophori Plantini voluntatem imprimat, aut alicubi impressum importet, venalemve habeat. Qui secus faxit, confiscatione librorum, & pœna, fisco Regio exoluenda, mulctabitur: vt latius in Regiis diplomatis expressum est; Datis Bruxella: In Consilio priuato xxix. Nouemb. In Consilio verò Brabantia, Mense Decembri. M. D. Lxix.

Signat.

De Langhe.

248946
 Η Σ Υ Χ Ι Ο Υ
 Μ Ι Λ Η Σ Ι Ο Υ

ΙΔΙΟΥΣΤΡΙΟΥ, ΠΕΡΙ
 τῆς ἐν παιδείᾳ διαλαμπάν-
 των σόφων.

*Ex Bibliotheca Ioannis Sambuci
 Pannonij Tirmauiensis.*

ANTVERPIÆ,
 Ex officina Christophori Plantini
 Prototypographi Regij.

c I O . I O . L X X I I .

F2C

Per 1074

88
H 53
-9

~~22-11-22 8842~~

~~88. 8.~~

~~e-6~~

Reserv. 1203

